

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**M. Antonii Marsilii Colvmae, Bononiensis, I. C.
Archiepiscopi Salernitani, De Ecclesiasticorum Reddituum
Origine, & Iure Tractatvs**

Colonna, Marcantonio

Venetijs, 1575

Index Copiosvs In Tractatvm De Ecclesiasticorum Reddituum Origine, &
Iure, Alphabetico ordine confectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61495)

INDEX COPIOSVS
IN TRACTATVM
De Ecclesiasticorum Reddituum
Origine, & Iure,

Alphabetico ordine confectus.

De litera A.

- A**BBAS melioribus debet
uti vestibus, cum ceteris
monachis praesit. parte 3. capitulo 29.
numero 5. folio 236
- Abbatess secularium ecclesiarum, beneficia cum iurisdictione, & administratione dicuntur obtinere. par. 2. c. 11. num. 5. fol. 55
- Abbatess monachorum dicuntur habere beneficia duplicia. par. 2. c. 15. num. 4. 77
- Abbatis nomen, unde. par. ead. c. eo. num. 5. eodem
- Abbatis nomen cur apud Monachos usurpari primum coeperit. Ibid. num. 6. fol. eodem
- Abbatess obtinent dignitatem. Ibid. num. 7. 78
- Abbatess cum capitulo licet ecclesiasticos redditus obligare: simplici autem religioso non, nisi probetur pecuniam in utilitatem ecclesiae veram esse. par. 3. c. 24. nu. 34. 179
- Abbatissa Ecclesiae Todrensis, praestit omniibus clericis. par. 2. c. 15. num. 8. 78
- Abusus in redditibus ecclesiasticis, peccatum quidem inducit, sed non eiusmodi, ut restitutioni beneficiorum obliget. p. 3. c. 33. nu. 16. 274
- Accidentia, rei naturam non mutant. par. 3. c. 27. num. 39. 229
- Accipiendum quo sensu sit, a laicis in pauperes decimas transmitti. par. 3. c. 27. num. 32. 228
- Accipienda quomodo sint, quae a plerisque interpretum in hac quaestione

c ne

I N D E X.

ne perplexè sunt tradita. par. 3. c. 33. num. 6.	270	tenetur antequam ad id ipsum co- dēnetur. par. 3. c. 30. nu. 20. 246
Actio in simplum. par. 2. c. 14. nu- me. 3.	73	Alexander III. in c. 1. de eccles. ædif. iubet ad facta ecclesiæ recta ser- uanda clericos teneri; nec ullam portionis fabricæ mentionem fa- cit. par. 3. c. 25. num. 46. 261
Actio furti, & rei persecutoria da- tur inter socios. par. 3. c. 23. nu- me. 14.	136	Alexander Halensis nō videtur pro bare Archidiaconi sententiam. neque Petrus Scotus. par. 3. c. 34. num. 28. & 29. 285. & 286
Actiones nostræ omnes à fine sumunt speciem boni, vel mali. par. 3. cap. 23. num. 81.	156	Alienata in fraudem creditorum, re uocantur. par. 3. c. 24. nu. 8. 171
Actio inanis est, quam inopia debi- toris excludit. par. 3. c. 24. nume. 13.	173	Alimenta habentes, et quibus tegan- tur, his contenti sumus. par. 3. c. 24. num. 5. 170
Admissio vnius, est exclusio alterius par. 3. c. 24. num. 52.	184	Alimenta præstari solēt annua, men- struaue. par. 3. c. 32. nu. 17. 263
Adolescentes plures maximæ virtu- tis. par. 2. c. 18. num. 15.	94	Alimenta morte extinguuntur. par. 3. c. 32. num. 23. 265
Aegyptij, generis vetustate cæteris se se antecellere iactabant. par. 1. c. 1. num. 2.	3	Alius alio splendidius viuere potest pro personarum qualitate. par. 3. c. 3. 29. num. 3. 236
Aegyptij sacerdotes ex publicis hor- reis alebantur. p. 1. c. 1. nu. 3. eod.		Altaria, siue beneficia simplicia, quæ par. 2. c. 13. num. 2. 73
Aetas in promouendis necessaria. par. 2. c. 18. num. 10.	93	Altario qui seruit, de altari debet vi- uere. par. 3. c. 24. nu. 37. 180
Aethiopum reges, semper sacerdotes erant. par. 2. c. 17. num. 9.	89	Aluarus Pelagius Archidiaconi di- scipulus. par. 3. c. 34. nu. 26. 285
Agathensi in Concilio, anno Christi 435. sub Sixto III. concessus cle- ricis, ut propria possent habere bo- na patrimonialia. par. 1. c. 6. nu- me. 6.	26	Anachoretæ, qui. eorum vitæ genus primus instituit Paulus Theba- nus. par. 1. c. 3. nume. 10. & 11. 14. 15
Albanus martyr. par. 2. c. 18. nu. 6.	93	Anachoretæ, & Monozentes, layci erant. par. 1. c. 7. num. 5. 32
Albericus, Decius, & Felynus, non considerant primum quæstionis ca- put. par. 3. c. 34. num. 24.	284	Anachoretæ monachi dicti sunt. par. 1. c. 7. num. 9. 33
Alcator ludo quæsitâ restituere non		Ana-

I N D E X . I

- Anachoretæ in maxima hominum
existimatione fuerūt. par. 1. c. 7.
num. 10. 161*
- Animarum cura presbyteris com-
missa. par. 1. c. 2. num. 4. 7*
- Animarum cura, est ars artium.
par. 3. c. 26. num. 12. 208*
- Antinomia ex Maguntiaco, & Vor-
maciensi Concilijs dissoluitur. p.
1. c. 8. num. 5. 40*
- Antinomia ex Concilio Triburiensi
dissoluitur. par. 1. c. 8. num. 16.
& 17. 43*
- Apostoli ante omnia Episcopos or-
dinarunt, eisque parochias assi-
gnarunt, quæ dioceses post mo-
dum fuerunt appellatæ. par. 1.
c. 2. num. 1. 7*
- Apostolorum tempore omnia com-
municabantur. par. 1. c. 2. num.
6. 8*
- Apostolorum ante pedes, rerum
uenditarum pretia ponebantur.
par. 1. c. 2. num. 7. fol. eod.*
- Apostolorum in uiuendo institutū
retinuit Clemens pontifex. par.
1. c. 2. num. 8. eod.*
- Apostoli, ecclesiam futuram in Gē-
tibus præuidebant, ideo necessa-
rium non ducebant in Iudea pos-
siones comparare. par. 1. c. 2.
num. 9. 9.*
- Apostolorum post obitum, ardor
credentium cæpit tepescere. par.
1. c. 3. num. 1. 12*
- Apostoli superflua omnia in paupe-
res erogabant. par. 3. c. 28. nu-
me. 7. 233*
- Apostolorum traditiones diuinæ le-
gis loco habendæ sunt. par. 3. c.
28. num. 8. 233*
- Arbitrium dispensationis cui com-
missum est, is dominus non est,
nec tamē tenetur restituere. par.
3. c. 21. num. 13. 117*
- Archidiaconi responsio ad c. perue-
nit. de fideiuss. reijcitur. part. 3.
c. 24. num. 10. & 12. 172*
- Defenditur. Ibid. nu. 12. fol. eod.*
- Archidiaconi sententia quando sibi
locum uendicare possit. par. 3. c.
33. num. 5. 270*
- Archidiaconi sententiam quàm plu-
res sunt qui cursim sequuntur.
par. 3. c. 34. num. 12. 280*
- Archidiaconi in Clericos inuidiosa
uerba, quæ iudicant fuisse eum
illis insensum. par. 3. c. 34. nu-
18. 281*
- Archidiaconus ex collatione dici-
tur habere officium. par. 2. c. 12
nume. 18. 62*
- Archidiaconus si quis fiat per ele-
ctionem, dicitur habere dignita-
tem. par. 2. c. 13. num. 4. 65*
- Archidiaconus sibi ipsi parum con-
flans. par. 3. c. 23. num. 3. 133*
- Archidiaconus quandoque iuris-
dictionem habet. par. 2. cap. 13.
num. 5. eod.*
- Archidiaconi discipulus Alyarus
Pelagius. p. 3. c. 34. nu. 26. 285*
- Archidiacono aduersantur quin-
quaginta Interpretes. par. 3. c.*

I N D E X.

35. num. 12. 295
Archiepiscopi dignitate, non ordine Episcopos præcellunt, et unde dicti. par. 2. c. 11. num. 14. 56
Archilla, Pantenus, & Origenes, uiri clarissimi, scholastæ fuerunt in Alexandrina Ecclesia. par. 2. c. 13. num. 13. 66
Archimãdritæ habent beneficia regularia duplicia. par. 2. c. 15. num. 9. 78
Vnde dicti sint. Ibidem num. 10. fol. eod.
Archimandritæ, Reuerendissimi à Iustiniano appellantur. par. 2. c. 15. num. 11. fol. eod.
Archipresbyter, uel Decanus, solebant distribuere quartam pauperibus, ut fraudibus obuiarentur. par. 1. c. 6. num. 19. 44
Argumentum à contrario sensu in iure ualidum est, nisi sequatur absurdum. par. 3. c. 24. nume. 2. & 6. 169 & 170
Argumentum in hac dubitatione ex quibus legibus sumatur, sumopere aduertendum. par. 3. c. 25. num. 21. 193
Argumentum à contrario sensu nõ sumitur, ubi absurdum aliquod sequeretur. par. 3. c. 26. nume. 3. 206
Argumētum à dominio clericorum sumptum non surgere. par. 3. c. 28. num. 10. 234
Ars artium, est animarum cura. par. 3. c. 26. num. 12. 208
Assessorem accipere delegatus non debet, nisi coegeat: alioquin de suo proprio tenetur illi provide- re. par. 3. c. 23. num. 12. 136
Attentata, lite pendente, non reuo- cantur si possessor titulo super- ueniente, possessionis causam mu- tare potuit. par. 3. c. 25. nume. 50. 203
Attici Constantinopolitani Ponti- ficis sanctitas, et liberalitas. par. 3. c. 25. num. 29. 197
Auaritia clericis, ut pestis fugien- da. par. 2. c. 20. num. 12. 109
Auaritiæ uis quanta sit. ibidem nu- me. 13. 110
Auaritia causam dedit questioni de iure reddituū ecclesiasticorum. Ibid. num. 15. 111
Auarus restituere non tenetur, si uidens pauperes in necessitate positos, bona sua in mare proij- ciat. par. 3. c. 30. num. 3. 242
Auctores plures, qui aliquid tradit non communicato consilio, com- munem opinionem constituere solent. par. 3. c. 34. nu. 10. 279
Auctor quæ de redditibus ecclesia- sticis tradidit, quomodo accipi uelit. par. 3. c. 37. nu. 16. 312
Augustinus concessit clericis suis pa- trimonialium rerum proprietatem. par. 1. c. 6. num. 4. 25
Augustini sancti Regula. par. 2. c. 16. num. 13. 84
Augustinus ad peccata licet minu- ta, refert si pauperibus nimis de- licias

I N D E X.

<i>licias à cibaria parentur. par. 3. c. 29. num. 4.</i>	236	<i>me. 6. fol. eod.</i>
De litera B.		
B <i>ALD. & Anch. mirantur, cur in uniuerso iure Pontificio cautum non sit, beneficiarios tenere ad redditionem rationis. par. 3. c. 26. nume. 32.</i>	212	
<i>Baptismus diuini iuris est, modus autem baptizandi uiris positui est. par. 3. c. 30. num. 9.</i>	244	
<i>Barbam clerici nutrire nõ debent, nec comam. par. 2. c. 19. nume. 17.</i>	102	
<i>Barba an Clericis radenda. par. 2. c. 19. num. 18.</i>	ibid.	
<i>Basilij Diui Regula prima. par. 2. c. 16. num. 4.</i>	84	
<i>A qua quàm plures fluxerant Regule aliæ. Ibid. num. 5.</i>	84	
<i>Benedicti sancti Regula tertia. par. 2. c. 16. num. 20.</i>	85	
<i>Beneficiarij milites olim dicebantur ij quibus prædia seu fundi limitrophij assignabantur. par. 1. c. 9. num. 3.</i>	46	
<i>Beneficiarij non eadem prorsus ratione hodie appellantur, ac olim milites beneficiarij: & in quo cõueniant. par. 2. c. 9. nume. 4. & 5. fol. eod.</i>		
<i>Beneficiarij nostri temporis nedum in nomine, sed in templis Gentilium successerunt. par. 1. c. 9. nu-</i>		
<i>Beneficiarius cum administratione, secundum Hostiensem, in vita est usufructuarius, in morte usufructuarius: si administrationem non habet, in vita & in morte comparatur usufructuario. par. 3. c. 22. nu. 1. & 4.</i>	123	
<i>Beneficiarius terram prædialem uineatoriam facere potest. par. 3. c. 22. num. 6.</i>	124	
<i>Beneficiarius dominus est suæ portionis, siue bona ecclesiastica communia, siue diuisa sint. par. 3. c. 23. num. 89.</i>	159	
<i>Beneficiarius, Ecclesiæ fabricã adiuuare tenetur ex eo quod superest. par. 3. c. 23. num. 91.</i>	160	
<i>Beneficiarius potest simpliciter reditus omnes in utilitatem ecclesiæ erogare. par. 3. c. 24. nume. 35.</i>	179	
<i>Beneficiariorum de fructibus ad bona immobilia non rectè infertur par. 3. c. 23. num. 70.</i>	153	
<i>Beneficiarij, extantium rerum procuratores sunt. par. 3. cap. 24. num. 51.</i>	183	
<i>Beneficiarij residere tenentur. par. 3. c. 26. num. 13.</i>	208	
<i>Beneficiarij si fructuum dominium non haberet, à Commendatarijs nihil differrent. par. 3. c. 26. num. 27.</i>	212	
<i>Beneficiarij uidentur bona ecclesiastica recipere cum onere inter pauperes illos redditus distribuendi.</i>		

I N D E X.

- di. par. 3. c. 28. num. 3.* 232 *Beneficia, alia sunt regularia, alia*
Beneficiorum arbitrio reddituum *secularia. par. 2. c. 11. nu. 1.* 54
dispensatio commissa est. par. 3. *Beneficiorum secularium tria gene*
c. 30. num. 6. 243 *ra, cum administratione & iuris*
Beneficiarius quod ad ecclesie fabri *ditione, cum administratione si-*
cam compellatur, pena magis *ne iurisdictione, & que iurisdic-*
quam restitutio est. par. 3. c. 30. *tionem et administratione carent*
num. 18. 246 *par. 2. cap. 11. num. 2.* 55
Beneficij non ea ratione benefi- *Beneficiorum alia diuisiones. par. 2.*
cia acceperunt, ut certa ratione *cap. 11. num. 3.* *Ibid.*
fructus distribuerent, sed ut ip- *Beneficia quoniam dicantur habere*
forum arbitrio omnia essent per- *iurisdictionem, & administra-*
missa. par. 3. c. 31. num. 1. 31. *tionem. par. 2. c. 11. nu. 4.* *Ibid.*
fol. 251 *Beneficia cum administratione, &*
Beneficij propinquos alere non *iurisdictione dicuntur obtinere*
modò possunt, sed etiam tenen- *Abbatem secularium ecclesiarum.*
tur, quando sunt pauperes. par. *par. 2. cap. 11. num. 5.* *Ibid.*
3. c. 32. num. 5. 259 *Beneficia inferiora, episcopatus me-*
Beneficij possunt ex fructibus be- *bra solent appellari. par. 2. cap.*
neficiorum dotes consanguineis *11. num. 8.* 55
prestare: & hec communis est *Beneficia omnia aut sacerdotalia*
sententia. par. 3. c. 32. nume. 7. *sunt, aut non sacerdotalia. par.*
& 8. 260 *2. cap. 15. num. 12.* 78
Beneficiarius ius eligendi hos, uel *Beneficia aliqua sunt commendata*
istos pauperes non habet, nisi à *par. 2. cap. 15. num. 21.* 79
testatore sibi relinquatur. par. *Beneficij nomine ea omnia compre-*
3. c. 32. num. 13. 262 *henduntur que illius ecclesie*
Beneficij fructus possunt pro debi- *sunt, cui quis prescitur. par.*
to sequestrari. par. 3. c. 35. nu. *1. cap. 9. num. 1.* 45
6. 291 *Beneficium dicitur nedum quod be-*
Beneficia secularia, que administra- *neficè prestatur, sed actio quoq;*
tionem habet, iurisdictionem ta- *ipsa beneuola. par. 1. cap. 9. nu-*
men carent, que sint. par. 2. c. *me. 2.* 46
12. num. 1. 60 *Beneficij appellatione non venit epi-*
Beneficij ecclesiastici mentio primò *scopatus. par. 2. c. 11. nu. 7.* 55
in Concilio primitiali Maguntia- *Beneficiorum prima institutio sub*
co habetur. par. 1. c. 8. nu. 4. 40 *Gregorio III. par. 1. cap. 8. nu-*
me.

I N D E X.

- me.* 13. 43
Beneficia secularia omnia perpetua sunt. par. 2. c. 15. num. 15. 179
Beneficia regularia per se manualia sunt, præter electiva & curata. Ibidem nu. 16. fol. eodem
Beneficij regularis qualitas, vel secularis, si reticeatur, gratia red datur surreptitia. par. 2. cap. 15. num. 17. fol. eodem
Beneficia temporalia, consuetudine effici possunt perpetua. Ibidem num. 18. fol. eodem
Beneficiorum qualitates, quædam respiciunt naturam, quædam accidētia. Ibidem nu. 19. fol. eodem
Beneficia intitulata sunt, quæ in titulum dantur. Ibidem nu. 20. eod.
Beneficiorum tot genera constituenda erant, quot sufficerent ijs, qui ecclesiæ inserviunt. par. 2. cap. 10. num. 7. 51
Beneficiorum redditus in stipendij laboris traditi. par. 3. cap. 24. num. 38. 180
Beneficij an insit titulus donationis sicut feudis. par. 3. cap. 25. num. 20. 192
Beneficiorum post erectionem, quorum nomen antea incognitum erat, & necessitate & forma quatuor partium sublata est. par. 3. cap. 25. num. 42. 201
Beneficiorum post erectionem non debet necessitas, nisi à lege statuta induci. par. 3. cap. 25. num. 45. 201
Beneficium datur propter officium. par. 3. cap. 26. num. 10. 208
Beneficiorum fructus clericis sunt deputati. par. 3. cap. 26. num. 21. 210
Beneficiorum tituli sunt iuris positivi. par. 3. cap. 31. nu. 19. 255
Beneficium procurans, ut illud alteri renunciaret, ad restitutionem fructuum tenetur. par. 3. c. 34. num. 17. 281
Beneficij recipiens ut illud aliquando dimittat, tenetur ad restitutionem fructuum perceptorum. par. 3. cap. 33. num. 4. 269
Bernardi sancti pulchra verba de beneficij impuberibus non conferendis. par. 2. c. 18. nu. 21. 95
Bernardi sancti pulchra verba de bonis ecclesiasticis. par. 3. c. 35. num. 11. 294
Boemia, & Moravia, ac Polonia anno Christi 1000. fidem susceperunt, quo tempore Asia minor & Syria Maumethanis spurcitijs infectæ sunt, ac Græciæ magna pars abscissa. par. 1. cap. 4. num. 13. 19
Bona propria post permissionem possidendi, clerus adhuc communem victum ex quarta parte habebat. par. 1. cap. 6. num. 7. 26
Bona ecclesiastica siue communia, siue diuisa sint, tamen portionis siue beneficiarius dominus est. par. 3. cap. 23. num. 89. 159
Bona fides etiam sine titulo ad fructus

Etus

I N D E X.

- Etus acquirendos suffragatur.* par. 3. cap. 25. num. 29. 192
Bona ecclesiastica ex duabus rebus potissimum constant, nimirum decimis, & pijs legatis. par. 3. cap. 27. num. 1. 219
Bona si reali distinctione, siue potius arithmetice distincta non sunt, censentur omnia commissa arbitrio prelati; qui si illis abutatur, peccat quidem, non tamen tenetur ad restitutionem. par. 3. cap. 37. num. 7. 306
Bonus rerum suarum usus etiam dominis consuli, imò præcipi potest. par. 3. c. 23. num. 8. 135
Boui trituranti os non est alligandum. par. 3. c. 27. nu. 23. 224
Butrius sibi contrarius. par. 3. cap. 35. num. 3. 290

De litera C.

- C**AECVM animal Deo offertur, ubi ille dux esse desiderat, qui nondum didicit esse tyro par. 2. cap. 19. num. 2. 99
caietani ratio de decimis, quæ hodie soluuntur, rejicitur. par. 3. cap. 27. nu. 17. & 18. 222. et 223
Caietanus supersticiosos appellat, qui minus preciosis vestibus, & ornamentis utuntur, quàm exigat mos regionis. par. 3. cap. 29. num. 11. 237
Caietanus existimavit clericos, si redditibus abutantur, ad restitutionem teneri, Monachos verò non. par. 3. cap. 33. nu. 11. 272
Caierani prædicta sententia rejicitur. par. 3. c. 33. num. 12. 273
Caietanus, quæ pro Religiosis considerat, etiam in clericis sibi locum vendicant. par. 3. cap. 33. num. 14. 273
Camaldulensis Regula. par. 2. cap. 16. num. 7. 84
Canon præstationem certam annuam significat: quo sensu dicitur Canon frumentarius, & largitionalis in iure. par. 2. cap. 14. num. 12. 74
Canones veteres cum recentioribus non confundendi. par. 3. cap. 25. num. 22. 193
Canones, qui de quatuor partibus loquuntur, non urgent. par. 3. cap. 25. num. 23. 193
Canones plurimi sunt, in quibus pro comperto habetur, quatuor partium diuisionem amplius in usu non esse. par. 3. cap. 25. num. 47. fol. 202
Canonici canobiorum, tempore D. Basilij. par. 1. cap. 5. num. 9. 23
Canonici primò dicti, quos nunc Canonicos appellamus, à communi vita. par. 1. c. 7. nu. 21. 36
Canonicis res immobiles concessæ, ex quibus præbendas habent. par. 1. c. 7. num. 22. Ibid.
Canonicorum duo genera, regularium, & non regularium. par. 1. cap. 7.

I N D E X.

- cap. 7. num. 23. Ibid. fol. fol. eodem
*Canonicorum regularium ordo, unde fluxerit. par. 2. cap. 16. num. 16. 85
*Canonicus Cardinalis, Diaconus Cardinalis, Sacerdos Cardinalis, qui apud Gregorium. par. 2. cap. 13. num. 26. 68
*Canonicatus, & Canonici unde dicti. par. 2. c. 14. nu. 8. & 11. 73
Canonicus sine præbenda esse non potest. par. 2. cap. 14. nu. 13. 74
Canonici Regulares, & Monachi dicuntur habere beneficia sine administratione, & iurisdictione. par. 2. cap. 15. nu. 3. 77
Capellæ sunt in duplici differentia. par. 2. c. 14. num. 7. 73
Capucinatorum Regula unde fluxerit. par. 2. cap. 16. nu. 26. 86
Caput unum legis, declaratur per aliud. par. 3. c. 24. nu. 17. 174
Cardinalatus medium locum tenet inter dignitates et officia. par. 2. cap. 13. num. 15. 66
Cardinales, secundum communem sententiam, simplex officium habere dicuntur; verius tamen est, ut dignitatem habeant, cui officium annexum est. par. 2. cap. 13. num. 16. 66
Cardinales sunt Senatores Ecclesiæ. par. 3. c. 13. nu. 17. 67
Ipsi sunt pars corporis ipsius summi Pontificis. ibidem nu. 18. eod.
*Non possunt mittere sanguinẽ sine Papæ licẽtia. ibidem nu. 19.****
- Ipsi sunt filij primi gradus. ibidem num. 20.* fol. eodem
Cardinalium originem qui explicauerint. par. 2. cap. 13. nu. 21. 67
Cardinalium origo, quæ secundum authorẽ. ibidem nu. 22. fol. eod.
Cardinales curatorum Regionum loco suffecti. ibidem. nu. 23. 67
Cardinales à Regionibus sese solebant subscribere. ibidem nu. 24. fol. eodem
Cardinales à Præsidibus Asiæ, qui principes Cardinales appellabantur, nomen sumpserunt. ibidem num. 25. fol. eodem
Cardinalis canonicus, Diaconus Cardinalis, & sacerdos Cardinalis, qui apud Gregorium. ibidem 26. 68
Cardinalis, princeps Urbis Romæ. ibidem 27. 69
Cardinales cœperunt se subscribere à Templis, & Martyrum memoria, à titulis, & bonis legatis simul. par. 2. cap. 13. num. 28. & 29. 69
Cardinales olim dignitate Episcopis inferiores erant. par. 2. cap. 13. num. 33. 70
Cardinalatus dignitas antea Monachis, Abbatibus, Decanis, & Prioribus conferebatur. par. 2. cap. 13. num. 35. 70
Cardinalatus nomen cæteris antea commune, solis Romanæ Ecclesiæ presbyteris tribui cœptum est.

I N D E X.

- est. par. 2. cap. 13. nu. 36. 71
- Cardinalibus pileum rubrum primum concessit Innocentius III. par. 2. cap. 13. num. 37. 71
- Cardinalium insignia excogitavit & auxit Clemens V. & Paulus II. par. 2. c. 13. nu. 39. 71
- Cardinales ante Paulum II. non nisi sedendi ordine à cæteris discernebantur. par. 2. c. 13. nu. 40. 72
- Cardinalis Paleotti præstantia, & laus. par. 2. cap. 18. nu. 8. 93
- Cardinales maiore quàm cæteri habere possunt familiarium numerum, & ædium apparatus. par. 3. cap. 29. num. 8. 236
- Carmelitarum ordo unde emanavit. par. 2. c. 16. num. 18. 85
- Caroli VI. Gallorum Regis, constitutio circa consuetudinem testamenti. par. 3. c. 36. num. 3. 297
- Castrati per vim, uel à Medicis ob infirmitatem, ordinari possunt. par. 2. c. 18. num. 26. 97
- Cathedraticum præter tertiam decimarum, Parochi soluebant episcopis in signum subiectionis. par. 1. c. 6. num. 15. 27
- Cauonarum frequentationes, habitus uaricolor, comestationes clericis interdictæ. par. 2. c. 19. num. 16. 102
- Causa pia priuilegiata in pari causa præsumptionis. par. 3. c. 23. num. 65. 151
- Cautela insolita arguit fraudem. par. 3. c. 23. num. 72. 154
- Cautela, ut dos tradita filia spuria transeat ad heredes, est, ut declararet pater uelle se illam transferre ad successores. par. 3. c. 32. num. 26. 265
- Ceræ pro libris accipiuntur. par. 2. c. 12. num. 22. 62
- Charitatis debitum in præstada elemosyna consideratur, non iustitia. par. 3. c. 33. num. 19. 274
- Christus Seruator noster, proprias habuit facultates. par. 1. c. 1. num. 12. 5
- Christus rerum omnium Dominus creatione. par. 3. c. 23. num. 94. fol. 161
- Redemptione. ibid. nu. 95. fol. eod.
- Christus solus uerè homo dici potest. par. 3. c. 25. num. 8. 191
- Christiani ob nimiam charitatem, etiam Iudeos & Paganos alabant. par. 3. c. 25. num. 25. 195
- Christianorum persecutiones primis illis temporibus. par. 3. c. 25. num. 26. 195
- Christianorum duo genera apud Hieronymum, clerici nimirum, & layci. par. 1. c. 6. num. 2. 25
- Chrysostomi diuina aurea uerba. par. 3. c. 32. num. 29. 267
- Cicero totius Campaniæ episcopus. par. 2. c. 11. num. 12. 56
- Cimiliarcha habet officium: qualeue illud sit; Reuerendissimum à Iustiniano appellatur. par. 2. c. 12. num. 15. & 16. 61
- Cisterciensis Regula unde effluxit. par.

I N D E X . I

- par. 2. c. 16. num. 22.* 85 *Clerici præter congrarium, habebant*
Clara sanctæ ordo Monialium, à D. *certos redditus. par. 1. c. 8. nu-*
Francisci Regula productus. par. *me. 11.* 42
2. c. 16. num. 27. 86 *Clerici in minoribus Ordinibus con-*
Clausula generalis in fine apposita, *stituti. par. 2. c. 10. num. 2.* 50
superiora omnia complectitur. *Clericus non potest obtinere benefi-*
par. 3. c. 26. num. 6. 207 *cia simplicia ante annum deci-*
Clemens pontifex, Apostolorum *numquartum. par. 2. c. 18. nu-*
uiuendo institutum retinuit. par. *me. 12.* 94
3. c. 2. num. 8. 8 *Clerici debent esse sobrii. par. 2. c.*
Clerici quo primum tempore insti- *19. num. 12.* 101
tuti. par. 1. c. 2. num. 2. 7 *Clericis interdictæ commestationes,*
Clerici partim presbyteri, partim *habitus uaricolor, & caupo-*
Diaconi consecrati. par. 1. c. 2. *narum frequentationes. par. 2.*
num. 3. fol. eod. *cap. 19. num. 16.* 102
Clerici manserunt in communione, *Clerici nec barbam, nec comam nu-*
licet layci recessissent. par. 1. c. *trire debent. par. 2. c. 19. nume-*
5. num. 15. 21 17. 102
Clerici uictu, & uestitu contenti, de *Canon tertius secundi Concilij Con-*
bent omnia habere communia. *stantinopolitani, supposititijs,*
par. 1. c. 5. num. 3. 21 *& à Græcis confectus. par. 2. c.*
Clerici erant multi, qui nedum fru- *19. num. 21.* 103
ctus communicabant, sed etiam *Clerici domini sunt, ergo restituere*
rerum proprietates: idq; serua- *non tenentur, necessariò non*
batur potissimum in cathedrali- *sequitur. par. 3. c. 21. nume-*
bus ecclesijs. par. 1. c. 5. nume- *ro. 2.* 114
6. & 7. 22 *Clericus reddituum dominus non*
Clerici cæperunt multo ante consti- *est, ergo malè consumpta paupe-*
tutionem beneficiorum, decimas *ribus, uel simpliciter restituere*
& oblationes habere. par. 1. c. *tenetur: non rectè arguitur. par.*
6. num. 11. 27 *3. c. 21. num. 8.* 116
Clerici cæperunt decimas & obla- *Clericum non dominum ad restitu-*
tiones ut proprias habere, tertia *tionem teneri, aliunde quàm ex*
parte Episcopis soluta: quod Ta- *non dominio est probandum. par.*
raconensi Concilio I. approba- *3. c. 21. num. 17.* 118
tum. par. 1. c. 6. num. 12. & 13. *Clericus si ob malè actam uitam*
fol. 27 *condemnetur, restitutio non dici-*
d 2 tur,

I N D E X.

- tur. par. 3. c. 21. num. 23.* 119
Clericus dum infirmatur, eleemo-
synam de redditibus ecclesiasti-
cis facere potest. par. 3. c. 22.
num. 3. 124
Clerici usum fructum causalem ha-
bent, secundum Hostiensem, non
formalem, praeuenientem ex li-
bera fructuum dispensatione.
par. 3. c. 22. num. 16. 127
Clericus potest redditus ecclesiasti-
cos, qui sibi obueniunt, si non
egeat, in lucro ponere. par. 3. c.
23. num. 40. 143
Clericum uictu, & uestitu conten-
tum esse debere, quod dicitur, ad
perfectiōis legem refertur. par.
3. c. 23. nu. 55. 148
Clericus habens patrimonialia, &
ecclesiastica, in dubio uidetur
emisse de rebus ecclesiae. par. 3.
c. 23. num. 67. 151
Clerici, si fideiubeant, tenentur ad
solutionem etiam ex redditibus,
beneficiorum. par. 3. c. 24. nu-
me. 6. 170
Clericum fideiubere non potest. par.
3. c. 24. num. 24. 175
Clericis competit rei uendicatio pro
rebus ecclesiae, non tamen pro-
prio, sed ecclesiae nomine. par. 3.
c. 24. num. 46. & 47. 183
Clerici quicquid habent, pauperum
est. par. 3. c. 24. num. 55. 185
Clericorum de dominio quod modis
queri possit. par. 3. c. 25. nume.
14. 191
Clerici capaces sunt dominiij. par.
3. c. 25. num. 15. 192
Clericorum illud erat solum, quod
probabili ratione possent consu-
mere. par. 3. c. 25. nu. 35. 199
Clericis nulla lex praescripta de qua
tuor partibus in eorum benefi-
cijis. par. 3. c. 25. num. 43. 201
Clerici caperunt nouo titulo possi-
dere beneficia. par. 3. c. 25. num.
44. 201
Clerici ex nouo titulo, & noua pos-
sessionis causa, reddituum eccle-
siasticorum dominium habent.
par. 3. c. 25. num. 49. 203
Clericis distributiones integrae ac-
quiruntur, non eę tantum, quae
ad uictum necessariae sunt. par.
3. c. 26. num. 5. 20
Clerici distributionum dominium
habent, ergo & reliquorum red-
dituum, cum nullum probabile
discrimen possit afferri, par. 3. c.
26. num. 18. 209
Clericis sunt deputati beneficiorum
fructus. par. 3. c. 26. num. 21.
fol. 210
Clerici si ad uictum necessaria tan-
tum possēt assumere, nihil ab ho-
spitalarijs differrent. par. 3. c.
26. num. 22. 210
Clerici possunt censum imponere si
per redditibus ecclesiasticis. par.
3. c. 26. num. 45. 216
Clericorum dominium, quae de deci-
mis pauperum considerari pos-
sunt, confirmant. par. 3. c. 27.
num.

I N D E X . I

- num. 5. 220
 Clerici maiorem hodie subeunt la-
 borem quam olim Leuitę. par.
 3.c.27.num.21. 224
 Clericorum decentis status ratio
 omnino habenda est. par. 3.c.
 27.num.33. 228
 Clericos, & laycos eodem iure cen-
 sit D. Thomas, quantum ad resti-
 tutionem attinet. par. 3.c. 31.
 num. 11. 253
 Clericus deserens officium, arbitrio
 Iudicis potest fructibus priua-
 ri. par. 3.c.33.num.10. 272
 Clerici tenentur ad restitutionem,
 quoties officium deserunt. par.
 3.c.34.num.15. 281
 Clericus quamuis regulariter ad
 restitutionem non teneatur, fal-
 lit tamen, quando officium ec-
 clesię prorsus desereret. par. 3.
 c.33.num.1. 269
 Clerici, attenta consuetudine, ne-
dum domini sunt reddituũ eccle-
siasticorum, sed de illis etiam te-
stari possunt: eaque consuetudo
ualet. par. 3.c. 36. nu. 1. & 2.
 fol. 296. & 297
 Clericus, uide Presbyter
 Cluniacensis Regula. par. 2.c. 16.
 num. 6. 84
 Coadiutores, qui de menti Episcopo
 datur, de prouentibus Prælato-
 rum sunt alendi. par. 3.c. 26. nu-
 me. 33. 213
 Cælestinorum ordo, à qua regula
 fluxerit. par. 2.c. 16. nume. 23.
- fol. 85
 Cænobia ab Apostolis originem tra-
 xerunt. par. 1.c. 5. num. 8. 22
 Cænobiorum canonici, tempore D.
 Basilij. par. 1.c. 5. num. 9. 23
 Cænobia, & Monasteria cur sic di-
 cta, par. 1.c. 7. num. 3. 32
 Commendæ in gratiam Commenda-
 tiorum à Leone. IIII. institutę.
 par. 1.c. 8. num. 14. 43
 Commendæ initio gratia ecclesiariũ
 constitutę. par. 2.c. 15. nume.
 22. 79
 Commendæ in gratiam commenda-
 tiorum cõstitutę. par. 2.c. 15.
 num. 25. 80
 Commendæ titulus frequens, sicut
 aliorum beneficiorum. par. 2.c.
 15. num. 26. fol. eodem
 Commendarum usus maxima ratio-
 ne institutus. par. 2.c. 15. nume.
 28. fol. eod.
 Commendæ, testatorum uoluntati
 non repugnant. Ibidem nume.
 29. fol. 81
 Commendarum usus necessarius est,
 habita ratione consuetudinis, si-
 tus ecclesię, & qualitatis perso-
 narum. par. 2.c. 15. num. 33.
 fol. 82
 Commendatarius olim de fructibus
 rationem reddere tenebatur.
 par. 2.c. 15. num. 23. 80
 Commendatarius olim ad nutum
 constituentis remoueri poterat.
 par. 2.c. 15. num. 24. fol. eod.
 Commendatarij fructuum dominiũ
 non

I N D E X . I

- non habent, sed necessaria tantum ad uictum. par. 3. c. 26. num. 26. 211
- Commendatarius non dicitur Prelatus, nec beneficiarius. par. 3. c. 26. num. 28. 211
- Commendatarium ac Visitatorem, quod ad dominium fructuum attingit, eodem iure censerit. par. 3. c. 26. num. 29. 212
- Commendatarij hodie disponunt de fructibus tanquam beneficiarij; quia id sibi à Papa conceditur. par. 3. c. 26. num. 30. 212
- Comestiones, uaricolor habitus, cauponarum frequentationes, clericis interdicta. par. 2. c. 19. num. 16. 102
- Commodatarius dominium non habet, non tamen tenetur restituere rem commodatam ante tempus prestitutum. par. 3. c. 21. num. 11. 117
- Communio uitæ nulla cogente lege seruabatur. par. 1. c. 2. num. 12. 9
- Compendium eorum, quæ in primitiua ecclesia seruari circa uictus rationem dictum est. par. 3. c. 25. num. 24. 194
- Compendium eorum quæ adducta sunt pro solutione argumentorum Archidiaconi. par. 3. c. 23. num. 113. 165
- Concilijs multa Græci supposuerunt in ipsorum fauorem. par. 2. c. 19. num. 20. 102
- Conciliij Tridentini auctoritate demonstratur, clericos reddituum ecclesiasticorum dominos esse. par. 3. c. 26. num. 42. 215
- Concilium Tridentinum uidetur sentire clericos ad restitutionem non teneri. par. 3. c. 30. num. 12. 245
- Conditiones, quibus sacerdotes praediti esse debent ex Diuo Paulo. par. 2. c. 19. num. 15. 101
- Confessio sacramentalis diuini iuris est, modus autem, & ratio est iuris positiui. par. 3. c. 30. num. 10. 244
- Congiarium clero à Romanis pontificibus praestabatur. par. 1. c. 8. num. 8. 42
- Congiarij duo genera. par. 1. c. 8. num. 9. fol. eod.
- Congregatio Humiliatorum ab exulibus Mediolanensibus cepta. par. 2. c. 16. num. 10. 84
- Congregatio S. Saluatoris fluxit à Regula S. Augustini. par. 2. c. 16. num. 14. 85
- Congregatio Sanctæ Iustine, à Regula S. Benedicti producta. par. 2. cap. 16. num. 21. fol. eod.
- Consanguineis, ut pauperibus, dari potest, ita tamen ut bona ecclesie non uendantur. par. 3. cap. 23. num. 46. 145
- Conscientia ex solo scrupulo potest quis ad restitutionem obligari. par. 3. c. 29. num. 12. 238
- Conscientia erronea est deponenda. par.

I N D E X.

par. 3. c. 29. nu. 13. 238 Consentaneum non est, quempiam suis stipendijs militare. par. 3. c. 26. num. 9. 208 Consideratio alia circa textum in c. peruenit. par. 3. c. 25. num. 33. fol. 178 Cōsideratione ecclesiæ quæ sita, quæ sint. par. 3. cap. 23. nu. 84. 157 Consilij, ac præcepti legis notissime. par. 3. c. 23. num. 9. 135 Consilium à præcepto differt. par. 3. c. 26. num. 43. 215 Constantinus à lepra mundatus, ac à Syluestro baptizatus, ecclesia- rum edificandarum Christianis licentiam præbuit. par. 1. c. 4. num. 8. 18 de Constantini donatione, remissiuè. par. 1. c. 4. num. 9. fol. eod. Constitutio quatuor partium, non efficiebat, quin reddituum eccle- siasticorum dominium ad alios preter Episcopū pertineret. par. 3. c. 25. num. 33. 198 Constitutio Caroli. VI. Gallorum Regis, circa consuetudinem te- standi. par. 3. c. 36. nu. 3. 297 Constitutum esse quem in necessita- te, arbitrio prælati cōmittitur, cū nulla certa regula dari queat. par. 3. c. 27. nu. 15. 222 Consuetudo pecuniæ uiritim distri- buendæ interrupta ob alias ex- pensas necessarias, iterumque restaurata sub Zacharia I. par. 1. cap. 7. num. 28. 37	Consuetudine licitum fieri non po- test, quod per se illicitum est. par. 3. c. 30. num. 33. 248 Consuetudinis ratio non facile at- tenditur: nec extensio fit in his, quæ ecclesiæ præiudicant. par. 3. c. 32. num. 25. 265 Cōsumptio mala quō accipiēda sit. par. 3. c. 21. num. 21. 119 Continentes debent esse s. c. rdotés. par. 2. c. 19. num. 4. 99 Contraria hæc non sunt, ut quis ali- cuius rei dominus sit, & tamen dominio priuetur, si malè uta- tur. par. 3. cap. 23. nu. 82. 157 Controuersia tota de redditibus ec- clesiasticis ad quid redigitur. par. 3. cap. 25. num. 17. 192 Conuentus Minorum, à Regula S. Francisci effluxerunt. par. 2. c. 16. num. 25. 85 Corpore uitiati ad sacros Ordines non sunt assumendi sine dispen- satione Apostolica. par. 2. c. 18. num. 22. 96 Credientium ardor cœpit tepescere post Apostolorum obitum. par. 1. c. 3. num. 1. 12 Cura animarum presbyteris com- missa. par. 1. c. 2. num. 4. 7 Cura pupillorum & uiduarum, Diaconis demandata. par. 1. c. 2. num. 5. 8 Custos dicitur habere officium. par. 2. cap. 12. num. 14. 61

De

I N D E X. I

De litera D.

- D**AVID Sacerdotes De-
os appellat. par. 2. cap.
17. nu. 13. 90
- Debet, verbum ad ea solet referri,
quæ consilij sunt. par. 3. cap. 34.
num. 23. 284
- Debita, de alieno soluenda nõ sunt.
par. 3. cap. 24. nu. 27. 177
- Decani apud monachos sic dicti,
quod denis præpositi sint. par. 1.
cap. 7. num. 11. 33
- Decanus habet dignitatem. par. 2.
cap. 13. num. 6. 65
- Decani, Castrensis officij nomen est,
& vnde dictum. par. 2. c. 13. nu
me. 7. & 8. 65
- Decani apud Hebræos ij erant, qui
populo ius dicebāt. par. 2. c. 13.
num. 10. 66
- Decanus hodie dicitur quisquis ali-
cuius collegij principem locum te-
net. par. 2. cap. 13. nu. 11. 66
- Decimas tres soluebant Hebræi: v-
nam Leuitis, alteram in sacras
epulas, pauperibus tertiam. par.
1. cap. 1. num. 9. 4
- Primitias insuper soluebāt sacer-
dotibus. ibid. num. 10. fol. cod.
- Decimarum tertia à Parochis solue-
batur, vt Episcopi sarta tecta ec-
clesiæ tuerentur. par. 1. cap. 6.
num. 17. 28
- Decimarum tertia episcopis restitu-
ta à Concilio Toletano 4. siue ec-
clesiæ reparatione egeret, siue
nõ. par. 1. cap. 6. num. 21. 28
- Decimæ in pauperum sustentatio-
nem institutæ, quomodo intelligā-
tur. par. 3. c. 23. nu. 107. 163
- Decimæ in clericorum vsum introdu-
ctæ. ibidem num. 108. & III.
fol. eodem & 164
- Decimæ vnà cum possessionibus, &
alijs facultatibus, superflue non
sunt. par. 3. c. 23. nu. 110. 164
- Decimarum origo antiquissima est,
ac diuina lege institutæ illæ sunt.
par. 3. cap. 27. num. 2. 219
- Decimæ in clericorum vsum institu-
tæ. par. 3. cap. 27. nu. 3. 219
- Decima pauperum, cur instituta.
par. 3. cap. 27. nu. 6. 220
- Decimæ tertiæ, quæ pauperum erāt,
in vsum esse desierunt. par. 3. cap.
27. num. 7. 220
- Decimæ secundæ ad sacrificia perti-
nebant, quæ & ipsæ noua lege
abrogatæ sunt. par. 3. cap. 27.
num. 8. 220
- Decimæ in clericorum vsum destina-
tæ remanserunt. par. 3. cap. 27.
num. 8. & 9. 220
- Decimas esse tributa egentium ani-
marum, quomodo intelligatur.
par. 3. cap. 27. nu. 13. 221
- Decima dicitur quicquid decimæ
nomine datur, etiã si minus sit:
variæq; soluitur ex locorum con-
suetudine. par. 3. cap. 27. nu. 19.
& 20. 223
- Decimarum causa duplex: altera,
qua

I N D E X.

- qua dantem altera, quae accipien-*
tem respicit. par. 3. cap. 27. nu-
m. 25. fol. 225
Decima diuino iure debentur, tamē
quantitatem ecclesia statuit.
par. 3. cap. 31. nu. 20. 255
Decisiones Rotae, Romae citari sole-
bant, quae non inueniebantur,
ut quis mendacium foueret, ut
Alex. refert. par. 3. cap. 34. nu
me. 9. 279
Decisio Rotae Romanae constituit
communem sententiam. par. 3.
c. 36. num. 9. 299
Decius, Albericus, & Felynus, non
considerant primum questionis
caput. par. 3. c. 34. nu. 24. 284
Decuriones apud Varronem, & Ve-
getium, pro decanis sumuntur.
par. 2. c. 13. num. 9. 66
Dei mira prouidentia & benigni-
tas circa ecclesiam suam. par. 1.
c. 4. num. 7. 17
Dei dominium si consideretur, non
minus clerici, quam layci rerum
suarum dominium habent. par.
3. c. 25. num. 5. 190
Deo non fit restitutio rei materia-
lis, sed animi dolore satisfit. par.
3. c. 21. num. 25. 120
Deo dicatum ad alienos usus con-
uerti non debet. par. 3. c. 23. nu-
me. 34. 141
Deo restitutio facienda non est,
cum poenitentia sola illi satis-
fiat. par. 3. c. 30. num. 28. 248
Deum in pauperibus defraudari,
quomodo intelligatur. par. 3.
31. num. 6. 253
Deus dedit, nonnullique alij Roma-
ni Pontifices clero nummos om-
nes uiritim distribuendos reli-
querunt. par. 1. c. 7. nume. 26.
fol. 37
Deus cur praecepit, ut Sacerdos Ta-
bernaculum ingressurus, tintin-
nabulis ambiretur. par. 2. c. 20.
num. 4. 107
Delegatus assessorem accipere non
debet, nisi eo egeat: alioquin de
suo proprio tenetur illi prouide-
re. par. 3. c. 23. num. 12. 136
Delictorum multa apud Hebraeos
sacerdotibus adiudicata. par. 1.
c. 1. num. 11. 4
Delicia nimiae clericis interdicta,
par. 2. c. 19. num. 11. 101
Diaconis pupillorum, et uiduarum
cura demandata. par. 1. c. 2. nu-
me. 5. 8
Diaconi, & presbyteri, quorum an-
tea incertus erat numerus, ad
certum numerum redacti. par.
1. c. 2. num. 10. 9
Diaconia Diaconis, tituli presbyte-
ris assignabantur, is ordo à Six-
to IIII. primum non seruatus.
par. 2. c. 13. num. 30. & 31. 69
Dictio, Quae, declarat atque restrin-
git. par. 3. c. 23. num. 29. 140
Dictio, Tamquam, improprietas
nota est. par. 3. c. 23. nume. 32.
fol. 141
Dictio, Quodammodo, improprieta-
e tem

I N D E X.

- tem significat. par. 3. c. 26. nume. 36. 142
- Dictio, Vel, solet expositiue, & exēplificatiue accipi.* par. 3. c. 23. num. 59. 149
- Dictio, Suum, dominium denotat.* par. 3. c. 24. num. 48. 183
- Differentia constituenda inter fructus beneficij cum administratione, & sine administratione.* par. 3. c. 22. num. 9. 125
- Differentia nulla probabilis afferri potest ratio inter distributiones quotidianas, ac ceteros beneficiorum fructus.* par. 3. c. 26. nume. 1. 206
- Differentia ratio reijcitur inter distributiones, & alios redditus.* par. 3. c. 26. num. 8. 208
- Differentiam nullam esse statuendam inter prabendas, ac ceteros redditus.* par. 3. c. 37. nume. 12. fol. 310
- Digni promotionem qui impedit, ad restitutionem non tenetur.* par. 3. c. 30. num. 24. 247
- Dignitatis, & personatus nomina, promiscue accipi solent.* par. 2. c. 13. num. 1. 65
- Dignitates ex usu iurisdictionem acquirunt.* par. 2. c. 13. nume. 14. 66
- Dioclitiani in Thermis, insigne templum B. Mariæ Angelorum à Pio. IIII. extructum.* par. 1. c. 9. num. 10. 48
- Diodorus, & Eutropius, Monachi illustres, quo tempore floruerint.* par. 1. c. 7. num. 8. 32
- Diæcesis tota olim parochiæ nomine continebatur.* par. 1. c. 7. nume. 24. 37
- Dionysius sedit anno Christi.* 260. par. 1. c. 4. num. 1. 16
- Discrimen inter hæc duo; an clerici domini sint reddituum: & an, si illis abutantur, ad restitutionem teneantur.* par. 3. c. 21. nume. 1. fol. 114
- Discretio personarum habenda est in eleemosyna faciēda.* par. 3. c. 24. num. 23. 175
- Dispensatio sub dominio continetur.* par. 3. c. 23. num. 50. 147
- Dispensator dispensatorem constituere potest.* par. 3. c. 24. nume. 42. 181
- Dispensatio pro regulato dominio capi solet apud Theologos: idq; fusius declaratur.* par. 3. c. 34. num. 30. & 31. 286
- Dispositione in quacunque hominis semper censetur excepta maiorum auctoritas.* par. 2. c. 15. num. 31. 81
- Distributiones quotidianas non lucrantur, qui sacris nō interfunt: & si quid receptum est, restitui debet.* par. 3. c. 24. nu. 1. 169
- Distributionum quotidianarum dominū bis, qui diuinis interfunt officijs, acquiruntur.* par. 3. c. 26. num. 2. 206
- Distributiones integræ clericis ac-*
qui-

I N D E X.

- quiverentur, non ea tantum, quæ ad victum necessaria sunt. par. 3. cap. 26. num. 5. 207
- D**istributiones quotidianæ à cæteris fructibus beneficiorum distinguuntur, (ut aliqui existimant) quia illæ ob personalem laborem præstantur, hi verò non. par. 3. cap. 26. num. 7. 207
- D**istributiones difficilius indulgentur in absentia, quàm cæteri beneficiorum redditus. par. 3. cap. 26. num. 14. 208
- D**istributionum una veluti massa est, præsentibusq; iure non decrescendi, absentium portio acquiritur. par. 3. cap. 26. nu. 16. fol. 208
- D**istributionum clerici dominium habent, ergo & reliquorum reddituum, cum nullum probabile affervi possit discrimen. par. 3. c. 26. num. 18. 209
- D**ives et magnanimus longè aliter aestimat cibaria & alimenta, quàm pauper & humili genere natus. par. 3. c. 23. nu. 80. 156
- D**ives aliquis efficitur à Deo, ut bonæ dispensationis præmia consequatur; pauper ut patiëntiæ bravij decoretur. par. 3. cap. 25. num. 4. fol. 190
- D**ives, qui videns pauperes in necessitate, bona sua in mare projicit, nulli restitutioni obnoxius est. par. 3. cap. 21. num. 24. 120
- D**ivites à pauperibus non iure actio nis, sed Evangelica denunciatio nis cogi possunt, ut sibi subue niant. par. 3. c. 23. nu. 56. 148
- D**ivitiarum affluentia Christianæ religioni non aduersatur: plu raq; de ea re afferuntur exem pla. par. 3. cap. 27. num. 28. & 29. fol. 226
- D**ivites dispensatores à Deo consti tuuntur. par. 3. c. 31. nu. 4. 251
- D**ivi Bernardi pulchra verba de be neficijs impuberibus non conse rendis. par. 2. c. 18. nu. 21. 95
- D**ivi Bernardi pulchra verba de bo nis ecclesiasticis. par. 3. cap. 35. num. 11. fol. 264
- D**ivi Gregorij lenitas in gubernan do; pluraq; de eo exempla non iniucunda. par. 2. cap. 20. nu me. 10. fol. 108
- D.** Prosper, quo tempore claruerit. par. 3. c. 23. nu. 54. 148
- D**ivus Thomas sensit decimas in cle ricorum usum esse constitutas. par. 3. c. 27. nu. 16. 222
- D.** Thomas considerat prius diuisio nem bonorum ecclesiasticorum in genere, deinde in specie. part. 3. cap. 37. num. 2. 304
- D.** Thomas quod de Prælatorum portione affirmat, de beneficijs quoque dicendum est. par. 3. cap. 37. nu. 6. & 8. fol. 305. et 306
- D.** Thomas quæ de redditibus eccle siasticis statuit, ad omnes reddi tus in confuso pertinent. par. 3. cap. 37. nu. 11. fol. 310

I N D E X.

- per Diuisionem censetur renunciatum omni iuri, quod competebat in parte alteri contingenti. par. 3. cap. 23. nu. 88. fol. 159
- Diuisio gratia commodioris usus, aut cultura aliquando fit. par. 3. cap. 24. nu. 56. 185
- Diuisio adiunctum onus non tollit, sed commodiorem tantum usum praestat. par. 3. c. 28. nu. 9. 233
- Diuisio non immutat dominij formam, quando id expresse actum est, secus si contrarium actum sit. par. 3. cap. 31. nu. 21. 256
- Diuisionem rixarum tollendarum causa institutam. par. 3. cap. 31. nu. 22. 256
- Diuisio, emptionis vicem obtinere solet. par. 3. cap. 31. nu. 23. 256
- Diuites à pauperibus, vitæ communis tempore non discernebantur. par. 1. c. 4. nu. 5. fol. 17
- Doctores triginta quatuor, computatis Theologis, Archidiaconi sententiam sequuntur. par. 3. cap. 34. nu. 33. 288
- Doctores, qui contra Archidiaconum sentiunt, auctoritate praestant ijs, qui illum sequuntur. par. 3. c. 36. nu. 6. 299
- Dominia incerta non erant communis vitæ tempore. par. 1. cap. 2. nu. 13. 10
- Dominium comparatorum ex facultatibus ecclesie, etsi clerico quaeratur, reuocatur illud tamen tanquam sordide quaesitum, si tamen res extent. par. 3. cap. 23. nu. 74. fol. 154
- Dominium rerum Ecclesiasticarum omnium apud Christum est. par. 3. cap. 23. nu. 92. 160
- Dominium multis modis consideratur. par. 3. c. 23. nu. 93. 160
- Dominium perpetuum, ac sempiternum apud solum Deum. par. 3. cap. 23. nu. 96. 161
- Dominium iuxta legum determinationem quid sit. par. 3. cap. 23. nu. 97. fol. 161
- Istud Saluatori nostro tribuere, absurdum est. ibid. nu. 98. fol. eodem
- Dominium humana ratione consideratum, penes plures est subordinatè. par. 3. c. 23. nu. 99. fol. eod. penes vniuersalem Ecclesiam, Summum Pontificem, ecclesiam particularem. ibidem nu. 100. fol. eodem
- Dominia subalternè considerata, se inuicem non tollunt. par. 3. c. 23. nu. 101. fol. 162
- Penes vniuersalem ecclesiam dominium est protectione: & sit penes summum Pontificem. ibid. nu. 102. & 103. fol. eod.
- Dominium penes ecclesiam particularem esse, quomodo intelligatur. par. 3. c. 23. nu. 105. 162
- Dominiorum distinctio incognita, natura lege. par. 3. cap. 25. nu. 10. fol. 191
- Dominium in proposita questione

ex

I N D E X.

- ex legibus esse dimetiendum.* par. 3. cap. 25. nu. 12. 191
Dominium clericorum confirmant, quæ de pauperum decimis considerari possunt. par. 3. cap. 27. num. 5. fol. 220
in Dominio duo considerantur, secundum Theologos, proprietas, & prerogatiua finis. par. 3. cap. 34. num. 32. fol. 287
Dominus alicuius rei quis esse pot, quam tamē restituere teneatur. par. 3. cap. 21. nu. 3. 115
Domus, quæ sub parochia continebatur, olim mancipia dicebantur. par. 1. cap. 12. num. 11. 61
Dos inter necessaria computari potest. par. 3. c. 32. num. 2. 259
Dos succedit loco alimentorum. par. 3. c. 32. num. 4. 259
Dos, quæ unica uice traditur consanguineæ, plures posset alere pauperes. par. 3. cap. 32. num. 18. 264
Dos data filia spuria, an succedat loco legitimæ, uel alimentorum. Communis sententia est succedere loco alimentorum. Neque ad heredes transit. par. 3. c. 32. num. 20. & 21. 264. & seq.
Dos à Pralato consanguineis præstita, an transeat ad successores. par. 3. c. 32. num. 22. 265
Dos à patre profecta, si filij non extant, secundum Martinum, ad patrem redit. par. 3. c. 32. num. 24. fol. eod.
Duabus ex rebus potissimum bona ecclesiastica constant, nimirum decimis, & pijs legatis. par. 3. c. 27. num. 1. 219

De litera E.

EA qua à lege non dicitur, neque à nobis dici debent. par. 3. c. 30. num. 15. 245
Ea non omnia, quæ ab Apostolis seruata sunt, diuini iuris uim habent. par. 3. c. 31. num. 12. 254
Ecclesiam futuram in Gentibus præuidebant Apostoli, ideò necessarium non ducebant in Iudæa possessiones comparare. par. 1. c. 2. num. 9. 9
Ecclesia S. Crucis in Hierusalem, Veneri, & Cupidini antea dicata. par. 1. c. 9. num. 8. 47
Ecclesiæ de prouisione esse, quæ debent intelligi. par. 3. c. 23. num. 28. 140
Ecclesiæ in peculiari iure, quæ dicuntur esse. par. 3. c. 23. num. 41. 143
Ecclesiæ priora tempora respiciunt Sanctorum patrum dicta de rebus ecclesiasticis, ac quatuor partibus faciendi. par. 3. c. 25. num. 32. 197
Ecclesiæ in dominio redditus ecclesiastici non sunt. par. 3. cap. 30. num. 17. 246
Ecclesiasticæ pecuniæ consecrandæ forma

I N D E X.

- forma quando primū inſtituta.*
par. 1. cap. 1. nu. 13. 5
Eccleſiaſticarum perſonarum varia
conditio. par. 2. c. 10. nu. 1. 50
Eccleſiaſtica conſtitutiones ex tem-
pore mutationem accipiunt. par.
3. cap. 31. num. 16. 254
Eccleſiaſticorum reddituum domi-
nium & ſi ad beneficiarios non
pertineret, ut reſtituere teneren-
tur, probandum eſſet dominium
pauperum, uel preceptum ali-
quod legis coactiue. par. 3. c.
31. num. 24. 256
Ei, qui ſe in neceſſitate poſuit, ſuc-
currendum non eſt. par. 3. c. 24.
num. 15. 173
Eleemoſynas ſi Clerici preſtent tan-
quam procuratores, reddituum
dominium transferunt. par. 3. c.
24. num. 53. 184
Eleemoſyna piorum ſi in magnis
neceſſitatibus non ſufficiebant,
tenebantur Episcopi, conſultis
preſbyteris, immobilia eccleſie
bona, ueſtes ſacras, & alia uen-
dere, ut pauperibus ſubuenirēt.
par. 3. c. 25. num. 31. 197
Eleemoſynæ quis meritum conſe-
quitur, etiam ſi piæ legata effe-
ctum non habeant. par. 3. c. 27.
num. 41. 230
Eleemoſyna in facienda, loci, tem-
poris, perſonarumque ratio ha-
beri debet. par. 3. c. 27. nume.
42. 230
Eleemoſyna ut preſtetur pauperi-
bus, diuini iuris eſt: tamen quan-
titas iuris poſitiui eſt. par. 3.
c. 30. num. 8. 244
Eleemoſyna ſi cui detur tanquam
pauperi, qui tamen pauper non
ſit, illi non acquiritur. par. 3. c.
33. num. 7. 271
Episcopatus non uenit appellatio-
ne beneficij. par. 2. cap. 11. nu-
me. 7. 55
Episcopatus membra, beneficia in-
feriora appellari ſolent. par. 2.
c. 11. num. 8. 55
Episcopi ob negligentiam eccleſia-
rum reparandarum, tertia deci-
marum priuati, ac decima inte-
græ Parochis dimiſſæ. par. 1. c.
6. num. 18. & 20. 28
Episcopi dicuntur habere benefi-
cium. par. 2. c. 11. num. 6. 55
Episcopi, Archiepiſcopi, & Pa-
triarchæ beneficia cum admini-
ſtratione, & iuriſdictione habe-
re dicuntur. par. 2. c. 11. nume.
19. 57
Episcopi antiquitus Papæ nomine
decorabantur. par. 2. cap. 11.
num. 24. 58
Episcopi unde dicti. par. 2. c. 11. nu-
me. 9. 55
Episcopi apud Athenienſes diceban-
tur, qui miſſi erant, ut hominum
mores ſpecularentur. par. 2. cap.
11. num. 10. 56
Episcopi quo ſenſu accipiuntur apud
Iuriſconſultos. par. 2. cap. 11.
num. 13. 56
Episcopi

INDEX.

- Episcopi quando primùm in Cardinales cœperunt assumi. par. 2. c. 13. num. 34. fol. 70
- Episcopi possunt bona propria, vel acquisita, cui volunt, relinquere. par. 3. cap. 23. num. 17. & 37. fol. 137. & 142
- Episcopi in alienationibus & distributionibus, cleri consensum adhibere tenebantur. par. 3. cap. 23. num. 47. 145
- Episcopi multa spectare debebant in redditibus elargiendis. par. 3. c. 25. num. 40. 200
- Episcopi imperiti, canes non valentes latrare vocantur ab Esaia. par. 2. c. 20. nu. 6. fol. 107
- Episcopis hereditates, & agri loco pretij à Christi fidelibus tradita cœperunt: quoue tempore id imitiũ habuerit. par. 1. cap. 3. num. 5. & 6. fol. 12. & 13
- Episcopis prædicatio necessaria. par. 2. cap. 20. nu. 3. 107
- Episcopis & Parochis, ac alijs, qui regendi officium in ecclesia habent, residentia quammaximè necessaria. par. 2. cap. 19. num. 26. fol. 107
- Episcopos ante omnia Apostoli ordinarunt, eisq; parochias assignarunt, quæ diœceses postmodum fuerunt appellatæ. par. 1. cap. 2. num. 1. fol. 7
- Episcopis hereditates, & agri, nulla lege cogente, tradebantur. par. 1. cap. 3. nu. 7. 13
- Episcopus quis esse non potest ante trigesimum annum exactum. par. 2. cap. 18. nu. 13. 94
- Episcopos furti nomine fuisse damnatos, quòd redditus in quatuor partes non diuiserint, nullibi legitur. par. 3. c. 25. nu. 39. 200
- Episcopus quidam à Gregorio reprehensus, quòd liturgiam in monasterijs celebrari prohibuisset. par. 1. cap. 7. num. 20. 35
- Episcopus imperitus eligendus non est, quòd mutus præco censeatur. par. 2. c. 20. nu. 5. fol. 107
- Episcopus rebus ecclesiæ tamquam commendatis, non tamquam proprijs uti debet. par. 3. cap. 23. num. 18. 137
- Episcopus de fructibus Ecclesiæ non collectis, hæredibus relinquere non potest: secus de collectis. par. 3. cap. 23. num. 20. 138
- Episcopus constituens Monasterium de rebus ecclesiæ, debet illud ecclesiæ tradere. par. 3. cap. 23. num. 38. 142
- Episcopus si quid exigat de prouentibus vnius ecclesiæ, quod sibi nõ competebar, tenetur soluere de prouentibus ecclesiæ, ad quam est trāsatus. par. 3. cap. 24. num. 9. fol. 171
- Episcopus vicedominum, & maiorem domus constituere debet, qui tamen dispensatores sunt. par. 3. cap. 24. num. 40. & 41. 181
- Episcopus suus dicitur, qui alicui præest

I N D E X.

- præst. par. 3. c. 24. nu. 50. 183*
Episcopus in quatuor partes, id est,
usus, siue fines, redditus diuide-
bat; non autem in quatuor par-
tes arithmeticas. par. 3. c. 25. nu
me. 34. 198
Episcopus si incontinentibus sacer-
dotibus pœnam remittebat, ab
officio suspendebatur. par. 2. c.
19. num. 10. 101
Episcopus ultra tertiam uicem bi-
bere non debet. par. 2. c. 19. nu-
me. 14. 101
Episcopus nõ in eo, quod ultra quar-
tam, sed in eo quod, synderesi re-
pugnante, retinebat, furtum
dicebatur committere. par. 3. c.
25. num. 36. 199
Episcopus cùm tenues habet facul-
tates, potest, nulla pauperum,
aut fabricę ratione habita, illas
totas sibi retinere. par. 3. c. 25.
num. 37. 199
Episcopus si non constet de quibus
rebus expensas fecerit, creden-
dum est de patrimonialibus, pro-
pter ecclesię utilitatem. par. 3.
c. 34. num. 22. 283
Episcopus abutendo sua portione,
non secus peccat ac si proprijs bo-
nis abuteretur. par. 3. c. 37. nu-
me. 5. 305
Emptor dominus effectus, ex pacto
legis commissarię restituere te-
netur. par. 3. c. 21. nu. 7. 115
Enthionasticum soluebant Episco-
pi, cùm munus administrationis
auspicabantur. par. 1. c. 6. num.
16. 27
Euentus tristis considerandus non
est. par. 3. c. 27. num. 37. 229
Eunuchus natus, ordinari potest, ut
fuit Dorotheus Antiochię Epi-
scopus. par. 2. c. 18. nu. 27. 97
Exarchatus Rauennę à Fl. Longino
anno Christi 569. constitutus
sub Ioanne III. durauitque an-
nos CCXXI. par. 1. c. 7. nume.
30. & 31. 38
Exempla regulam non restringunt,
sed illam declarant. par. 3. c. 23.
num. 60. 149
Expedit, uerbum, ad consilium re-
fertur. par. 3. c. 23. nume. 52.
fol. 147
Expendere in malos usus simplici-
ter, inducit peccatum tantum,
non restitutionis uinculum. par.
3. c. 21. num. 22. 119
Expressum censetur, quod statuen-
tes uerisimiliter essent respon-
suri. par. 2. c. 15. num. 30. 81
- De litera F.
- F**ACULTATIS uer-
 bum, bona immobilia re-
 spicit, unde prouentus
 percipiuntur. par. 3. c. 23. num.
 42. 143
 Facultates ecclesiis donata ex mu-
 nificentiâ Principum, uel alio-
 rum, sunt religiosorum & cle-
 ricorum. par. 3. c. 33. num. 20.
 fol.

I N D E X . I

- fol. 275
Felynus, Decius, Albericus, non considerant primum questionis caput. par. 3. cap. 34. nume. 24.
 fol. 284
Flamines Diales. par. 2. cap. 10. nume. 16.
Fideicommissarius dominus est, tamen restituere hereditatem tenetur. par. 3. c. 21. num. 5. 115
Fideicommissarius, licet dominus sit, tamen in ultima uoluntate nihil relinquere potest. par. 3. c. 23. num. 25. 139
Fines illi quatuor, siue usus bonorum ecclesiasticorum, Episcopi arbitrio erant permessi. par. 3. c. 25. num. 38. 200
Felix III. Gregorij Magni atauus, ex familia Anita, qua Fregepanum postea fuit dicta. par. 1. c. 6. num. 14. 27
Fraudem qui in ludo adhibet, ad restitutionem tenetur. par. 3. cap. 34. num. 16. 291
Francisci sancti Regula quarta. par. 2. c. 16. num. 24. 85
Forma ecclesiastico pecunie consecrate, quando primum instituta. par. 1. c. 1. num. 13. 5
Fruetus exacti, uel inexacti, ad que pertineant, hodie per summum Pontificem est declaratum, & ex locorum etiam consuetudine. par. 3. c. 22. num. 14. 127
Fruetus, aut pecunia consumpta à clerico, nullo iure uendicari possunt. par. 3. c. 23. num. 75. 155
Fruetus acquirat possessor ex legitimo titulo possessa. par. 3. c. 25. num. 18. 192
Fruetus honorum ecclesiasticorum censentur quid profanum. par. 3. c. 32. num. 10. 261
Fruetus beneficij sunt in societatem conferendi. par. 3. cap. 35. nume. 8. 292
 De litera G.
GALLI clericos, personas nuncupare solent. par. 2. c. 13. num. 3. 65
Galli sacerdotum, quos Driudas appellabant, arbitrio omnia committebant. par. 2. c. 17. num. 7. fol. 89
Gelasius I. anno Christi. 494. par. 1. c. 6. num. 9. 27
Genere posito, si aliqua species subiciantur, ad illa refertur. par. 3. c. 23. num. 61. 150
Generalis sermo ad terminos habiles est referendus. par. 3. c. 23. num. 33. 141
Genitiuus denotat dominium. par. 3. c. 26. num. 34. 213
à Gentilibus nihil aliud initio requirebatur, quam ut ab immolatiuis idolorum, suffocato, & sanguine abstinerent. par. 1. c. 3. nume. 3. 12
Gentilibus que primum tantum erat indulta libertas, causam prestit
 f tit

I N D E X.

- tit, ut communis uitæ uinculum laxari cœperit. par. 1. c. 3. nume. 4. 12
- Gentilium ritus ad confirmationem nostram allegare licet. par. 2. c. 10. num. 11. 52
- Germania uenit ad fidem tempore, quo Asia & Africa defecerat, anno Christi. 200. par. 1. c. 4. num. 12. 19
- Germani eundem honorem Sacerdotibus, ac Regibus tribuebant. par. 2. c. 17. num. 8. 89
- Glos. opinio in c. de his. 10. q. 1. existimantis Episcopos ex parochialibus nihil ultra tertiam recipere solitos, reijcitur. par. 1. c. 6. num. 22. 28
- Glosæ tribuendum magis est, quàm ceteris. par. 3. c. 36. nume. 7. fol. 299
- Græci multa supposuerunt Concilij in ipsorum fauorem. par. 2. c. 19. num. 20. 102
- Grandimontensis Regula. par. 2. c. 16. num. 9. 84
- Gratianus Decretorū compilator, fuit spurius. par. 2. c. 18. nume. 4. fol. 93
- Gravius est peccare per hypocrisim, quàm manifestè. par. 2. cap. 19. num. 26. 104
- Gregorius III. omnium primus, statuit, ut quaque ecclesia suos redditus haberet, ex quibus clerici uiuere possent. par. 1. c. 8. num. 12. 42
- Gregorij sancti lenitas in gubernando: pluraq; de eo exempla nō in iucunda. par. 2. cap. 20. nume. 10. fol. 108
- Gregorij XIII. Pontificis laus in regenda Dei Ecclesia. par. 2. c. 20. num. 11. fol. 109

De litera H.

- H**ABENTES alimenta, & quibus tegamur, his contenti sumus. par. 3. cap. 24. num. 5. fol. 170
- Habitus varicolor, commestationes, cauonarum frequētationes, clericis interdictæ. par. 2. cap. 19. num. 16. fol. 102
- Habitus omnem priuationem antecedit. par. 3. c. 26. nu. 4. 207
- Hadrianus I. Urbis basilicas, titulos, & Diaconias instaurauit. par. 1. cap. 7. nu. 33. 38
- Hebræi decimas tres soluebant: unā Leuitis, alteram in sacras epulas, pauperibus tertiam. par. 1. cap. 1. num. 9. 4
- Primitias insuper soluebant sacerdotibus. ibidem num. 10. fol. eodem
- Hereditates, & agri, nulla lege cogente, Episcopis tradebantur. par. 1. cap. 3. num. 7. 13
- Hereditates cœperunt loco pretij à Christi fidelibus tradi, & agri Episcopis, quoue tempore id initium habuerit. par. 1. c. 3. nu. 5.

&

I N D E X . I

- & 6. fol. 12. & 13 Hospitalium erectio declarat qua-
 Heres, defuncti turpitudinem alle- tuor partes exoleuisse. par. 3. c.
 gans, non aud iendus. par. 3. cap. 26. num. 23. 210
 34. num. 21. fol. 283 Hospitalia adeo à ceteris bonis Epi-
 Henrici Boich magna in hac re au- scopi, & clericorū seiuncta sunt,
 thoritas. par. 3. cap. 35. num. ut in beneficij titulum concedi
 4. fol. 291 nullo pacto possint. par. 3. c. 26.
 Hierarchia cœlestis in supremã, me- num. 24. 211
 diam, & infimam diuiditur. par. Hostiensis censuit, ut plurimum, cle-
 2. cap. 10. num. 8. 52 ricos reddituum ecclesiasticorum
 Homicidij corã Deo reus est, si quis dominos esse. par. 3. cap. 22. nu-
 non præstans decimas, pauperes me. 5. 124
 mori patiatur. par. 3. cap. 28. Hostiensis opinio, ut nimis vaga,
 num. 4. 232 à ceteris posthabita. par. 3. c. 22.
 Hominis in quacunque dispositione, num. 5. 124
 semper censetur excepta maiorū Hostiensis sententia videtur habere
 auctoritas. par. 2. cap. 15. nu- locum in bonis, quæ aliunde obue-
 me. 31. 81 niunt, quam ex iuribus ecclesiæ.
 Hospitalarij possunt victum & ve- par. 3. cap. 22. num. 10. 125
 stitum ex hospitalium redditibus Hugutio parum sibi constans. par.
 assumere. par. 3. cap. 26. nume. 3. cap. 35. num. 5. 291
 20. 209 Humiliatorum congregatio ab exu-
 Hospitalarij tenentur quotannis Or- libus Mediolanensibus cœpta.
 dinario rationem reddere. par. 3. par. 2. cap. 16. nu. 10. 84
 cap. 26. num. 31. 212 Humiliati, aliis condemnati à Lu-
 Hospitalarij malè versantes in ad- cio Papa, suppressi in totum à
 ministracione hospitalium, tenen- Pio V. par. 2. cap. 16. nu. 11.
 tur ad restitutionem ex innoua- & 12. 84
 tione Concilij Tridentini. par. 3. Hypochrita qui est, mortuus est.
 cap. 30. num. 14. 245 par. 1. cap. 6. num. 5. 26
 Hospitalia etiam laycis conferri pos- Hypocrisis omnino fugienda, ac
 sunt. par. 2. c. 15. nu. 14. 78 proinde multa in eius detestatio-
 Hospitalium varia nomina. par. 2. nem. par. 2. cap. 19. num. 25.
 cap. 16. num. 1. 83 fol. 104
 Hospitalium redditus, pauperum
 substetationi sunt deputati. par.
 3. cap. 26. num. 19. 209

I N D E X . I

- De litera I.
- I**EI V N I V M est de iure diuino: quomodo autem sit ieiunandum, est iuris positiui. par. 3. cap. 30. nume. 11. & 12. 244
- Iephte, sanctus à Paulo appellatus. par. 2. cap. 18. num. 5. 93
- Iesuati, à quo instituti. par. 2. c. 16. num. 28. 86
- Illegitimi repelluntur à sacerdotio absque speciali dispensatione. par. 2. cap. 18. num. 9. 93
- Illi quàm plures sunt, qui Archidiaconi sententiam cursim sequuntur. par. 3. cap. 34. nu. 12. 280
- Imbecillitas hominis si consideratur, vix homo appellari potest. par. 3. cap. 25. nu. 7. 190
- Immobiliu iure censi possunt oblationes, et vota fidelium, quæ iccirco traduntur, vt perpetuò in ecclesia sint. par. 3. cap. 23. num. 62. 150
- Impetium seruorum. par. 2. c. 20. num. 9. 108
- Incontinentes tanquam scabie infecti, panes Domino offerre prohibentur. par. 2. cap. 19. num. 6. fol. 100
- Infideli deterior est, qui suos deseruit. par. 3. c. 32. num. 3. 259
- Iniuria nasci non debent unde iura nascuntur. par. 3. cap. 24. nume. 25. fol. 176
- Innocentius VI. commendas omnes aboleuit, sed eius constitutio exoleuit. par. 2. c. 15. num. 27. 89
- Innocentius pro Archidiaconi sententia nullo modo adducendus. par. 3. c. 34. num. 20. 283
- Institutum rectissime, ut iudex communem sententiam in iudicando sequatur: nisi minus communis firmioribus rationibus miniretur. par. 3. cap. 34. num. 5. fol. 278
- Interdicta simplicia & duplicia. par. 2. c. 14. num. 4. 73
- Interpretatio in deterio rem partem, sumitur fauore anime. par. 3. c. 23. num. 73. 154
- Interpretatio non est sumenda, quæ multorum damnationem inducat. par. 3. c. 36. num. 4. 298
- Interpretes primi plerunq; cuiusq; sententiam (quæcunque illa sit) amplecti solent. par. 3. c. 34. nume. 6. & 7. 278
- Interpretes non omnes eodem uocabulo utuntur; sed aliqui dominos clericos dicunt, alij usufructuarios; plerique promiscue eorum nomina usurpant. par. 3. c. 35. num. 1. 289
- Interpretes quinquaginta Archidiacono aduersantur. par. 3. cap. 35. num. 12. 295
- Intellectus ad c. de his. 10. q. 1. par. 1. c. 6. num. 22. 129
- Intellectus ad cap. clericis. & cap. clericus, de uit. & honest. cler. par.

I N D E X

par. 2. c. 19. num. 19.	102	Inuicem hæc non pugnant, ut malè quis expendat, & tamen alteri se non teneri arbitretur. par. 3. c. 29. num. 15.	239
Intellectus ad c. res ecclesie. 12. q. 2. par. 3. c. 23. num. 10.	135	Inuicem pugnant, ut aliquid libero alicuius arbitrio permissum sit, & quòd certo modo distribuere teneatur. par. 3. cap. 30. nume. 7.	242
Intell. ad cap. statutum, §. assesso- rem, de rescrip. num. 6. par. 3. c. 23. num. 16.	137	Ioannes Cassianus claruit anno Christi 436. par. 1. cap. 7. nu- me. 12.	34
Intellectus uerus ad cap. Episcopi, 12. q. 2. par. 3. cap. 23. nume. 26. fol.	139	Ioannes Fantutius, & alij quàm plures grauissimum interpretes, sentiunt etiam quatuor partes exoleuisse. par. 3. cap. 25. num. 48.	202
Intell. cap. si priuatum, 12. q. 2. par. 3. c. 23. num. 35.	141	Ioannes Fantutius non probat sen- tentiam Archidiaconi. par. 3. c. 34. num. 263.	284
Intellectus c. Apostolico. in fine. 12. q. 2. par. 3. c. 23. num. 43.	144	Is, cui liberæ dispensationis arbi- trium est commissum, dominus non est, nec tamen tenetur resti- tuere. par. 3. c. 21. nu. 13.	117
Intellectus c. præcipimus. & c. ex- pedit. 12. q. 1. par. 3. c. 23. nu- me. 53.	147	Is ad restitutionem tenetur non so- lùm qui officium deseruit, sed etiam is qui eo animo est, ut in posterum uelit deserere. par. 3. cap. 33. num. 3.	269
Intellectus c. sacerdotes. 12. q. 1. & c. 2. de pecul. cleric. par. 3. c. 23. num. 68.	152	Index, qui magistri sui sententiam sequitur, excusatur in syndica- tu. par. 3. c. 34. num. 27.	286
Intellectus ad c. inquirendum. de pe- cul. cleric. par. 3. cap. 23. nume. 71.	153	Iure non eodem habebantur omnes, qui ad Christi fidè conuenerant, par. 1. c. 3. num. 2.	12
Intell. c. quia nos, de Testam. par. 3. c. 23. num. 85.	158	Iura omnia clamant aduersus præ- latum, cum fraudem facit Eccle- sie.	
Intellectus nouus ad c. peruenit. de fideius. par. 3. c. 24. nu. 28.	177		
Intellectus c. cum olim. 2. de restit. spoliator. par. 3. cap. 24. nume. 31.	178		
Intellectus ad c. cum uenerabilis. de excep. par. 3. cap. 26. nume. 40.	214		
Intellectus ad c. decimæ. 16. q. 1. par. 3. c. 27. num. 13.	221		
Intellectus D. Thomæ 22. q. 43. arg. 8. parte. 3. cap. 37. nume. 13.	310		

I N D E X.

<i>sia. par. 3. c. 23. num. 76.</i>	155	<i>Layci, & impuberes arcentur à beneficijs consequendis. par. 2. cap. 18. num. 18.</i>	95
<i>Iura omnia, quæ dicunt res ecclesiæ, prælatorum arbitrio, & potestati committi, illorum dominium apud illos esse probant. par. 3. cap. 26. num. 38.</i>	214	<i>Layci plures, probatæ tamen vitæ, ad Episcopatum vocati. par. 2. c. 18. num. 20.</i>	95
<i>Iura, quæ dicunt, beneficiarios quædamq; ad restitutionem fuisse compulso, quem sensum recipiant. par. 3. c. 30. num. 21.</i>	246	<i>Layci clericis oppidò sunt infesti. par. 3. cap. 24. nu. 29.</i>	178
<i>Iure eodem censet clericos & laycos D. Thomas quantum ad restitutionem attinet. par. 3. cap. 31. num. 11.</i>	253	<i>Laycis rerum ecclesiæ cura demandanda non est. par. 3. cap. 24. nume. 44.</i>	182
<i>Ius alteri quæsitum, tolli non debet. par. 3. c. 26. num. 17.</i>	209	<i>Lector, Trænsor, & alij similes, officium habent. par. 2. cap. 12. num. 26.</i>	63
<i>Iustina sanctæ Congregatio, à Regula S. Benedicti emanavit. par. 2. c. 16. num. 21.</i>	85	<i>Legata piè, ad duo tempora, quod ad clericorum dominium attinet, referri possunt. par. 3. cap. 27. num. 34.</i>	228
<i>Iuuenis prudens esse non potest. par. 2. c. 18. num. 14.</i>	94	<i>Legata piè ante beneficiorum erectionem, censentur relicta ea conditione, quam temporum ratio exigebat. par. 3. cap. 27. num. 35.</i>	fol. eodem

De litera L.

L <i>ATINI Libertini, qui. par. 3. cap. 22. num. 13. fol.</i>	126	<i>Legatum factum pauperibus, intelligitur de pauperibus, qui sunt in parochia ipsius testatoris. par. 3. cap. 32. num. 11.</i>	261
<i>Layci in tres sectas diuisi. par. 1. c. 3. num. 8.</i>	13	<i>Legatum piè dici potest, quod ecclesiæ legatum est. par. 3. cap. 27. num. 37.</i>	229
<i>Layci cum clericis à communi vita disceserunt circa tempora Syluestri I. par. 1. cap. 4. nu. 3.</i>	17	<i>Lege nulla cogente, communitio vitæ seruabatur. par. 1. c. 2. nu. 12. 9</i>	
<i>Layci penitus incapaces sunt beneficiorum sacerdotalium. par. 2. cap. 15. num. 13.</i>	78	<i>Lege nulla cogente, hereditates & agri Episcopis tradebatur. par. 1. cap. 3. num. 7.</i>	13
<i>Layci cur ab Ordinibus statim repe- lantur. par. 2. cap. 18. nu. 17.</i>	95	<i>Lege in veteri erat ordo Patriarcharum, Prophetarum, Sacerdotum</i>	

I N D E X . I

- dotum, & Pontificum. quive in
bis ordinibus primi omnium fue-
rint. par. 2. cap. 10. nu. 9. 52
- Leges ad coercendum hominum ma-
litiã primũ institutæ. par. 3.
cap. 25. num. 11. 191
- Leges civiles, & Pontificiæ, certos
domini querendi modos inuene-
runt. par. 3. cap. 25. nu. 13. 191
- Legibus ex quibus argumentum in
hac dubitatione sumatur, sum-
mopere aduertendum. par. 3. c.
25. num. 21. 193
- Legis dispositio ultra quã verba
illius patiantur, trahenda nõ est.
par. 3. cap. 23. nu. 24. 139
- Legumlatores, hoc ipso, quòd ni-
hil de reddituum ecclesiasticorũ
dominio cauerint, manifestè ostẽ-
ditur, illud esse penes beneficia-
rios. par. 3. cap. 26. nu. 37. 213
- Lex optionis titulorum, quam Car-
dinales seruant, vnde effluxerit.
par. 2. cap. 13. nu. 32. 69
- Lex fusia Caninia. par. 3. cap. 22.
num. 12. 126
- Lex quantumuis dura, seruanda
est. par. 3. cap. 23. nu. 3. 134
- Lex de indubitabili esse non debet.
par. 3. cap. 23. nu. 22. 138
- Lex præsumptam voluntatem sem-
per exequitur. par. 3. cap. 32.
num. 14. 262
- Lenitas, & mãsuetudo in Episcopo
esse debent: & in eam rem mul-
ta recensentur. par. 2. cap. 20.
num. 7. 107
- Leo I. sedit anno Christi ccccxi.
par. 3. cap. 23. nu. 30. 140
- Leuita quidam à D. Hieronymo re-
prehensus, quòd propria posside-
ret. par. 1. cap. 5. num. 2. 21
- Libertas, quæ primũ Gentilibus
tantũ indulta erat, causam præ-
stitit, vt communis vitæ vincu-
lum laxari cœperit. par. 1. cap.
3. num. 4. 12
- Longobardorum Regnum sub Ste-
phano IIII. defecit anno Christi
dcclxxvii. par. 1. cap. 7. nu-
me. 32. 38

De litera M.

MALA consumptio quo-
modo accipienda. par. 3.
cap. 21. nu. 21. 119

Manichæi negabant licere clericis
temporalia possidere, ac ea pro-
pria retinere. par. 3. cap. 23. nu-
me. 27. 139

Manozentes qui. par. 1. cap. 3. nu.
9. 13

Maritus rerum dotalium dominus
est, tamen, si ad inopiam vergat,
si prodigus sit, & soluto matri-
monio, illas restituere tenetur.
par. 3. cap. 21. nu. 4. 115

Meliorationes, quas clericus pro
sua sustentatione fecit, potest re-
petere etiam si ad aliam Ecclesiã
transferatur. par. 3. cap. 23. nu-
me. 83. 157

Melissus, Cretensium Rex, primus
apud

I N D E X . I

- apud eos Dijs sacrificauit. par. 2. cap. 17. num. 10.* 89
Mens nostra, pulcherrima inter mulieres à Salomone dicitur. par. 3. cap. 25. num. 2. 189
Mercedem maiorem cōsequi debet, cui maior incumbit labor. par. 3. cap. 27. num. 24. 224
Meum, & tuum, hominum improbitate dici cœptum. par. 3. cap. 25. num. 11. 191
Miel ael Imperator à Nicolao I. graūiter reprehensus, quòd militem Constantinopolitanę Ecclesię præfecisset. par. 2. ca. 18. nu. 19. fol. 95
Minorum conuentus vnde fluxerint par. 2. cap. 16. nu. 25. 85
Modus vtendi in aliqua re præscriptus, dominium non tollit. par. 3. cap. 23. nu. 106. 163
Monachorum quorundam impium genus. par. 1. cap. 3. nu. 13. 15
Monachus, qui non laborat, latroni comparandus. par. 1. cap. 7. nume. 14. 34
Monachus quidam sexaginta annis neque visus, neque cum aliquo locutus. par. 1. c. 7. nu. 15. 34
Monachi olim sacerdotes nõ erant, sed ad aliquam ecclesiam se conferebant, vt sacramenta perciperent, & Missam audirent. par. 1. cap. 7. num. 16. 35
Monachi clericis, ac Parochis suberant, ac illis longè inferiores erāt par. 1. cap. 7. nu. 17. *ibid.*
Monachus aliquando pastoris, & doctoris officio functus. par. 1. c. 7. num. 19. 35
Monachi dominium non habent, nihilominus ad restitutionem non tenentur. par. 3. cap. 21. nu. 10. fol. 116
Monachus sine Abbatis licētia summa pauperum necessitati subuenire potest: idem potest vxor sine licentia mariti. par. 3. c. 27. num. 44. & 45. 230
Monachis relinquuntur tot eleemosynę, vt instantiũs orent, non vt pinguiũs viuant. par. 3. cap. 33. num. 13. 273
Monasteria virorum, ac mulierum par. 2. cap. 10. num. 3. 50
Monasteriorum in edificatione quid antea constitutum. par. 3. c. 23. num. 48. 145
Monastici ordinis origo unde primũ fluxerit. par. 1. cap. 7. nu. 4. 32
Monasticus ordo sub Totila à D. Benedicto in Occidente institutus; quem in Aegypto D. Antonius, & in Orientali Ecclesia D. Basilus instituerat. par. 1. cap. 7. num. 6. & 7. 32
Monozentes, Anachoreta, layci erant. par. 1. cap. 7. num. 5. 32
Morauia & Boemia, ac Polonia anno Christi 1000. fidem susceperunt, quo tempore Asia minor, & Syria Maumethanis spurcius infecte sunt, ac Græcię magna pars abscissa. par. 1. cap. 4. nu.

I N D E X.

- num. 13. fol. 19
Morum, & vitæ probitas quàmmaximè in sacerdotibus elucere debet. par. 2. c. 19. nu. 3. 99
Mulieres vt facilius nubere possēt, dotes constitutæ sunt, atque inde dotium fauor effluerit. par. 3. cap. 32. num. 2. 259
Multi ex auaritia occasione sumpta ac inuidia moti, Prælatorum potestatem impiè in dubium reuocant. par. 2. cap. 20. nu. 14. 110

De litera N.

- N**ADAB, & Abi incontinentes Sacerdotes, igne percussi. par. 2. c. 19. num. 8. 100
Natalium claritas requiritur in promouendis. par. 2. cap. 18. num. 2. 93
Natura lege dominiorum distinctio incognita. par. 3. c. 25. nu. 6. 191
Nazarorum heresis, qui in barba, & coma vim omnem constituebant. par. 2. c. 19. nu. 23. 103
Necessariò nõ sequitur, Clerici domini sunt, ergo restituere non tenentur. par. 3. cap. 21. num. 2. fol. 114
Necessitatibus in magnis si piorum eleemosynæ non sufficiebant, tenebantur Episcopi, cõsultis presbyteris, immobilia ecclesiæ bona, uestes sacras, & alia uendere, ut pauperibus subuenirēt. par. 3. c. 25. num. 31. 197
Necessitatis tempore rerum usus communis est: ideoque furari licet. par. 3. c. 27. num. 43. 230
Necessitatis instantis tempore elapso, quo quis dare tenebatur, oritur noua obligatio, quæ restitutioni locum non facit. par. 3. c. 30. num. 26. 247
Nemo diligere præsumitur eos, quos nec generatim unquam cognoscit. par. 3. c. 32. num. 12. fol. 261
Nicæna synodus aduersus Arrianam hæresim sub Constantino Magno coacta. par. 1. cap. 4. num. 11. 19
in Nicæam Orientis ciuitatem aliquando plusquam decem millia pauperum confugerant. par. 3. c. 25. num. 30. 197
Nicolaus I. cõquestus cum Michaele Imperatore, quòd multa in eius epistolis addita, multa dempta fuissent. par. 2. cap. 19. nu. 22. fol. 103
Nihil aliud à Gentilibus initio requirebatur, quàm ut ab immolatijs Idolorum, suffocato, & sanguine abstinere. par. 1. c. 3. num. 3. 12
Non repugnant hæc, ut res propriæ sint, non tamen vt propriæ sint habendæ. par. 3. cap. 23. num. 5. fol. 134
Non pugnant hæc, quòd constitutiones humane sint, diuino tamen

I N D E X.

- men iure parere illis teneamur. par. 3. c. 31. num. 17. 255
- Non rectè à traditionibus Apostolorum ad nostra tempora in hac argumentum sumi. par. 3. c. 31. num. 18. 255
- Nugas in ore sacerdotum, sacrilegium esse per hyperbolem dictum. par. 3. c. 31. num. 5. 252
- Nullibi legitur, Episcopos furti nomine fuisse damnatos, quod reditus in quatuor partes non diuiserint. par. 3. c. 25. num. 39. fol. 200
- Numa creauit Pontifices quatuor ex patribus, & quatuor ex plebe. par. 2. c. 10. num. 13. 52
- dictionem habere possunt. par. 2. cap. 12. num. 27. 63
- Officia numerantur inter ea beneficia, quae solam administrationem habent. par. 2. cap. 12. num. 13. 61
- Officium, quod quis omisit, non tenetur dicere. par. 3. cap. 21. num. 15. 117
- Omittens aliquando dicere horas canonicas, ad restitutionem non tenetur, nisi per sex menses continuos omisisset. par. 3. c. 33. num. 8. & 9. 271. & 272
- Omittens dare eleemosynam, uel orare ex contemptu, materialiter & formaliter peccat: secus si non ex contemptu. par. 3. c. 33. num. 17. 274
- Omnes non eodem iure habebantur qui ad Christi fidem conuenerant. par. 1. c. 3. num. 2. 12
- Opinio communis est, D. Thomam sensisse clericos dominos reddituum ecclesiasticorum esse: neque si ijs abutantur, ad restitutionem teneri: eumque habere sensum, quem Auctor exposuit. par. 3. c. 37. num. 15. 311
- Optionis titularum lex, quam Cardinales seruant, unde effluxerit. par. 2. c. 13. num. 32. 69
- Opus quantumuis bonum, ex alieno fieri non potest. par. 3. cap. 21. num. 19. 118
- Oratio, quies, & manuum labor, uti propria, Monachis à Pelagio tribu-

De litera O.

- O**BLATIONES, & uota fidelium, iure immobilium cēseri possunt; quae iccirco traduntur, ut perpetuò in ecclesia sint. par. 3. cap. 23. num. 62. 150
- Obligatio pauperibus dandi, indigentiae tempus respicit; eoque elapso restaurari non potest. par. 3. cap. 21. num. 16. 118
- Obligatio tunc in communibus rebus contrahitur, cum in collegij, aut ciuitatis utilitatem res geritur. par. 3. c. 24. num. 36. 180
- Officia ex consuetudine ecclesiarum dignitates effici, & iurif-

I N D E X.

tribuuntur . par. 1. c. 7. nu. 13. fol. 34 Ordinati tandiu ab ordinatoribus, & eorum successoribus ali debent, quamdiu de ecclesiastico beneficio non sunt prouisi. par. 3. c. 24. num. 39. 180 Ordinis monastici origo unde primum fluxerit. par. 1. c. 7. nume. 4. fol. 32 Ordo Prædicatorum à D. Augustini Regula effluxit. par. 2. c. 16. num. 17. 8 Ordo Discipulorum, Euāgelistarū, Martyrum, ac Apostolorum, sub Christo saluatore nostro fuit. par. 2. c. 10. num. 10. 52 Ordo militiae S. Iacobi de Spata, fluxit à D. Augustini Regula. par. 2. c. 16. num. 15. 85 Ordo Canonicoꝝ Regularium, unde fluxerit. par. 2. c. 16. nume. 16. fol. 85 Ordo Carmelitarum unde effluerit. par. 2. c. 16. num. 18. 85 Ordo Monachorum S. Hieronymi, à Regula D. Augustini emanauit. par. 2. c. 16. num. 19. 85 Ordo Monialium Sanctæ Clare unde ortus. par. 2. c. 16. num. 27. fol. 86 Ordo Theatinorum. par. 2. c. 16. num. 30. 86 Origenes, Pātenus et Archilla, uiri clarissimi, scolasta fuerunt in Alexandrina Ecclesia. par. 2. c. 13. num. 13. 66	Origenes, suspicionis uitandæ causa, seipsum castrauit. par. 2. c. 18. num. 25. 97 De Litera P. PACTIO simoniaca non est, si quis promittat tertiam partem fructuum beneficiorum suorum tã collatorum, quã conferendorum pro dote suæ sororis. par. 3. cap. 32. num. 9. 261 Palcotti Cardinalis præstantia, & laus. par. 2. c. 18. num. 8. 93 Panchæi populi, sacerdotes omnium duces cõstituebant. par. 2. c. 17. num. 6. 89 Panes honorarij, hodie qui. par. 1. c. 8. num. 10. 42 Panormitanus sibi contrarius. par. 3. c. 34. num. 19. 282 Panormitanus sibi contrarius. par. 3. c. 35. num. 7. 292 Pantenus, Origenes, & Archilla, uiri clarissimi, scholasta fuerunt in Alexandrina ecclesia. par. 2. c. 13. num. 13. 66 Papa unde dictus. par. 2. c. 11. nume. 25. 58 Papæ nomen cateris antea Episcopis commune, soli Pontifici Romano tributum est. par. 2. c. 11. num. 26. fol. eod. Papa dispensat cum bigamo, licet Paulus uetuerit illum assumi ad sacros Ordines. par. 3. c. 31. g 2 nu.

I N D E X.

- num. 15. 254
Papa, vide Pontifex summus.
Parochia presbyteris diuisa ac singuli singulis praefecti, moxq; in eadem ob credentium multitudinem plures constituta. par. 1. c. 2. num. 10. 9
Parochia amplificata, ac presbyteris iterum diuisa, quibus cœmeteria fuerunt adiuncta. par. 1. c. 4. num. 2. 16
Parochis cœperunt peculiare redditus, praeter decimas, assignari in Germania primum. par. 1. c. 8. num. 1. 40
Parochiae nomen aliter hodie atque olim accipitur. par. 2. cap. 12. num. 2. 60
Parochiae nomine olim tota diœcesis continebatur. par. 2. cap. 12. num. 3. fol. eod.
Parochia hodie capitur pro certa diœceseos parte singulis presbyteris assignata. par. 2. c. 12. num. 4. fol. eod.
Parochus, & Parochia, quo sensu apud ueteres acciperentur. par. 2. cap. 12. num. 5. 60
Parochianorum unde nomen. par. 2. c. 12. num. 6. 60
Parochiae nominis alia deriuatio. par. 2. cap. 12. num. 7. & 8. 61
Parochia non minus quam decem distinctas familias continere potest. par. 2. c. 12. num. 10. fol. eod.
Parochus beneficium obtinere dicitur. par. 2. c. 12. num. 12. 61
Partes quatuor an hodie faciendae sint ex redditibus beneficiorum. par. 3. c. 23. num. 90. 159
Partes quatuor, an legales, uel Arithmeticae fuerint. par. 3. c. 24. num. 57. 185
Pater naturalis cogitur alere filiam, & ideo illam dotare. par. 3. c. 32. num. 6. 260
Patrum sanctorum dicta hac in re, aut hyperbolem, aut admonitionem continent. par. 3. c. 31. num. 2. 251
Patriarchae unde dicti, & qui olim erant. par. 2. c. 11. num. 15. 56
Patriarchae in quatuor Orbis partibus initio constituti: quine ij sint. p. ead. cap. eod. nu. 16. Ibid.
Patriarchae quidam minorum gentium, primis quatuor additi. p. ead. c. eod. num. 17. Ibid.
Patriarcha Venetus, Gradensi suffectus. par. 2. cap. 11. num. 18. fol. 56
Patroni ecclesiarum quandoque uicedomini appellantur. par. 3. c. 24. num. 43. 18
Paulus Thebanus, primus instituit genus uitae Anachoretarum: et ij qui sint. par. 1. cap. 3. nu. 10. & 11. 14. 15
Pauperes si domini reddituum sint, recte consequitur, ut ijs a beneficio restitutio faciendae sit. par. 3. cap. 21. num. 20. 119
Pauperibus maxime prospiciendum erat, & egenis, qui recens ad Christi

I N D E X.

- Christi fidem conuenerant, ne ex ydolothitis cogereantur comedere.* par. 3. cap. 25. nu. 28. 196
- Pauperum plusquam decem millia in Nicæam Orientis Ciuitatem confugerant.* par. 3. cap. 25. nume. 30. 197
- Pauperibus ex decimis subuenire non nisi ex generali præcepto dandi eleemosynâ ex eo quod superest, compellimur.* par. 3. c. 27. nume. 10. 221
- Pauperibus restitutio fieri non debet, quia illorum redditus nunquam fuerunt.* par. 3. cap. 30. nu. 23. 246
- Pauper, cui facta est eleemosyna, ut oret, si omittat orare, ad restitutionem non tenetur.* par. 3. cap. 50. num. 36. 249
- Pauperes illius loci alendi sunt, ex quo decimæ colliguntur; sed peregrinis etiam faciendâ est eleemosyna.* par. 3. cap. 32. num. 15. & 16. 262. & 263
- Pauperum de decimis quæ considerari possunt, dominium clericorum confirmant.* par. 3. cap. 27. num. 5. 220
- Pauperum decima cur instituta.* par. 3. cap. 27. nu. 6. 220
- Peccato in quod incidit, qui non satisfecerit restituendo, is restituere non tenetur.* par. 3. cap. 21. nume. 14. 117
- Peccatum esse nõ potest, ubi debitum non antecedit.* par. 3. cap. 33. nu. 18. 274
- Peccare per hypocrisim grauius est, quàm manifestè peccare.* par. 2. cap. 19. num. 26. 104
- Peccant grauius, qui tardiùs decimas soluunt.* par. 3. cap. 27. nume. 27. 225
- Pecunia ecclesiastica consecranda forma, quando primùm instituta.* par. 1. cap. 1. num. 13. 5
- Penuria, & egestas venit in mundum ob non præstationem eleemosynarum pauperibus.* par. 3. cap. 28. num. 5. 232
- Persecutiones decem grauissimæ, quas Catholica Ecclesia ante Constantini tempora passa est.* par. 1. cap. 4. nu. 10. 18
- Persecutionum sedatis procellis, certæ leges bonis ecclesiasticis dictæ sunt, quibus sancitum est, ut piè ac moderatè Clerici uiuerent.* par. 3. cap. 25. nu. 27. 196
- Personæ vni quâtuilibet exercitata, duarum rerum officia eodem tempore committenda non sunt.* par. 2. cap. 10. num. 6. 51
- Persona ecclesiastica accipitur quandoque pro Rectore.* par. 2. c. 13. num. 2. 65
- Pietas in suos nedum laicis conuenit, sed clericis etiam.* par. 3. c. 32. num. 28. 266
- Pileus apud Antiquos, sacerdotij symbolum.* par. 2. cap. 13. nume. 38. 71
- Pium ac rationabile est, egentibus subue-*

I N D E X.

- subuenire. par. 3. cap. 31. nu. 3. fol. 251*
Plato quantifaciat sacerdotes. par. 2. cap. 17. num. 3. 88
Plebanus officium habet. par. 2. c. 12. num. 17. 61
Plurimi refert cuiusmodi sit quocū in eunda sit disputatio de redditibus ecclesiasticis. par. 3. cap. 25. num. 1. 189
Pœna, qua incontinentes Sacerdotes puniebantur in primitiua Ecclesia. par. 2. cap. 19. nu. 9. 100
Pœne non obligatur quis, nisi præcedat condemnatio. par. 3. cap. 30. num. 19. 246
Pœna temporibus Apostolorū Prælati erat imposita, qui ecclesiastica bona vt propria vëdicabāt. par. 3. cap. 30. nu. 22. 246
Pontifices quatuor ex patritijs, & quatuor ex plebe Numa creauit. par. 2. cap. 10. nu. 13. 52
Pontifex Maximus ceteros omnes re & nomine antecellebat. par. 2. cap. 10. num. 24. 53
Pontifex summus beneficium obtinere dicitur. par. 2. cap. 11. num. 20. 57
Pontifices summi in ceteros absolu tam potestatem habent; suntq; vocati in potestatis plenitudinē. par. 2. cap. 11. num. 21. 61
Pontifices summi ceteris Episcopis pares in ordine sunt, atque ideo illos fratres appellant. par. 2. c. 11. num. 22. fol. eodem
Item habent potestatem regitiuā super vniuersalem Ecclesiam, atque Episcopalem potestatem. ibid. num. 23. fol. eodem
Pontifices summi quāmplures illegitimè nati. par. 2. cap. 18. num. 7. 93
Pontificis per quamcunque dispositionem, nūquam intelligitur derogatum dominio ipsius prælati. par. 3. cap. 23. num. 104. 162
Pontifices summi potuerunt certis legibus in clericos reddituum ecclesiasticorum dominium transferre. par. 3. c. 25. nu. 16. 192
Pontifex summus potest in multis dispensare, quæ in Epistolis Pauli continentur. par. 3. cap. 31. num. 14. 254
Pontifex summus, vide Papa.
Portio spiritualis, quam præter temporalem primogeniti habebant, incerta erat. par. 1. c. 1. nu. 8. 4
Portio, quæ pauperibus præstatur, ad clericos non pertinebat. par. 1. cap. 5. num. 4. 21
Portio, quæ cuique clerico compete bat, cæpit dici beneficium de rebus ecclesie. par. 1. cap. 8. num. 3. 40
Portiones beneficia sunt. par. 2. c. 14. num. 16. 75
Portionarij, Mansionarij, & Assisii, idem sunt: & Capitulum non constituunt. par. 2. cap. 14. num. 17. & 18. 75
Portiones quatuor de Ecclesiasticis redditibus

I N D E X.

- redditibus faciendas, qui Rom. Pontifi. statuerint.* par. 3. c. 23. num. 86. 158
Portionis illius, quæ Episcopo competit, dominium apud ipsum est. par. 3. cap. 24. nu. 54. 184
Posse de bonis post mortem disporre, ex benevolentia cõcessum est. par. 3. cap. 23. num. 21. 138
Posse malè agere, siue peccandi potestas, impotentia est. par. 3. c. 26. num. 44. 215
Possidens res ecclesiæ vt propriam, satisfacit, si eandem vt ecclesiæ incipiat possidere. par. 3. c. 29. num. 14. 239
Potestas peccandi, siue posse malè agere, impotentia est. par. 3. c. 26. num. 44. 215
Potestatis verbo, dominium significatur. par. 3. c. 26. nu. 39. 214
Præbenda quid sit. par. 2. cap. 14. num. 14. 74
Præbendæ aliæ temporales, aliæ sacerdotales, quædam non sacerdotales. par. 2. cap. 14. nu. 17. 74
Præbendæ fructus plerunque sunt ita pingues, vt victus necessaria excedant. par. 3. cap. 24. nume. 3. 170
Præcensor, Lector, & alij similes, officium habent. par. 2. cap. 12. num. 26. 63
Præceptum quatuor partium distri buendarum, ad nostra tempora non pertinet. par. 3. cap. 25. nume. 41. 200
Præceptum dandi eleemosynam ex eo quod superest, tam decimas quàm omnia alia complectitur, ac tam Clericos, quàm laycos. par. 3. cap. 27. num 12. 221
Præceptum de actu uirtutis, intelligitur pro ut cadit uirtus in actu. par. 3. c. 31. num. 7. 252
Præcepta affirmatiua resoluuntur in promptitudinem uoluntatis; nec minus laycos, quàm clericos comprehendunt. Debitæque requiruntur circumstantiæ. par. 3. c. 31. num. 8. 9. & 10. 253
Præcepta aliqua Apostolorum immutata. par. 3. cap. 31. nu. 13. fol. 254
Prædia à Clerico comparata post promotionem, si nihil antea patrimonij habebat, in iure ecclesiæ sunt conseruanda. Intellige in dubio, nisi proprio nomine comparasset. par. 3. cap. 23. nume. 63. 64. 66. 151
Prædia empta à consanguineis ex redditibus sibi à Clerico datis, ab ecclesia uëdicari non possunt. par. 3. c. 23. num. 78. 155
Prædicatio Episcopis necessaria. par. 2. c. 20. num. 3. 107
Prædicatorum ordo à D. Augustini regula emanauit. par. 2. cap. 16. num. 17. 85
Prælati secundum Archidiaconum tantummodo dispensatores sunt, ac usum duntaxat reddituum habent. par. 3. cap. 23. nu. 1. 133
Prælati

I N D E X.

- Prelati quàm multos labores subeant.* par. 3. c. 26. nu. 11. 208
- Prelatus non dicitur Commendatarius; nec beneficiarius.* par. 3. cap. 26. num. 28. 211
- Prelatorum prouentus dicuntur, qui in eorum dominio sunt.* par. 2. cap. 26. num. 34. 213
- Prelatus si improbè utatur redditibus, grauiſſimum peccatum committit, propter quod depõni potest.* par. 3. cap. 30. nume. 34. fol. 249
- Prelati, aliique beneficiarij, licèt redditibus ecclesiasticis abutantur, ad restitutionem minimè tenentur.* par. 3. cap. 29. nume. 1. fol. 235
- Prelatus ut abuti redditibus dicatur, quæ consideranda sunt.* par. 3. cap. 29. num. 2. 235
- Prelatus non statim ac præternaturalem necessitatem expendit, malè uti dicendus est.* par. 3. c. 29. num. 16. 239
- Prelati si redditibus ecclesiasticis abutantur, grauiſſimè quidem peccant, non tamen ad restitutionem tenentur.* par. 3. cap. 30. num. 1. 242
- Prelati ad eleemosynas præstandas sunt astricti.* par. 3. cap. 33. nume. 15. 274
- Prelatus si bona distincta, siue specialia, & alienas portiones sibi usurpat, mortaliter peccat, & ad restitutionem tenetur:*
- secus si inter se distincta nõ sunt.* par. 3. c. 37. num. 4. 305
- Prelatus tripliciter potest rem ecclesiæ surripere.* par. 3. cap. 37. num. 9. 307
- Prelatus dupliciter se habet ad res ecclesiæ, ut custos, & ut dispensator.* par. 3. c. 37. nu. 10. 308
- Præparatoria, & præparatum, parem habent iuris rationem.* par. 3. cap. 24. num. 14. 173
- Prepositus alicui ecclesiæ, omnium quæ habuit ecclesiæ, efficitur dispensator.* par. 3. c. 23. nu. 49. fol. 147
- Preſtimonia, quæ sint.* par. 2. cap. 14. num. 1. 73
- Presbyteris commissæ cura animarum.* par. 1. c. 2. num. 4. 7
- Presbyteri & Diaconi, quorum antea incertus erat numerus, ad certum numerum redacti.* par. 1. cap. 2. num. 10. 9
- Presbyteris parochiæ diuise, ac singuli singulis præfecti, moxque in eadem ob credentium multitudinem plures constitutæ.* par. 1. c. 2. num. 11. 9
- Presbyteri cœperunt in monasterijs ordinari, non tamen poterant ad alienas ecclesias accedere.* par. 1. c. 7. num. 18. 35
- Presbyteri.* par. 2. cap. 10. nume. 4. 51
- Presbyter non ordinatur quis ante uigesimum quintũ annum.* par. 2. cap. 18. num. 11. 94
- Presby

I N D E X.

- Presbyter nec suo, nec alieno nomine de facultatibus ecclesie res potest comparare.** par. 3. cap. 23. nume. 57. 148
- Presbyteri uaccinam, uel ueruecinam carnem cum aceto comedere debent, & lac bibere; ne rubentibus buccis ieiunium predicent.** par. 2. c. 19. num. 13. 101
- Presbyteri, qui bene presunt, duplici honore digni sunt.** par. 3. c. 27. num. 22. 224
- Presbyter, uide Clericus.**
- Pretia rerum uenditarum ante pedes Apostolorum ponebantur.** par. 1. cap. 2. nume. 7. 8
- Primicerius officium habet. unde sit dictus.** par. 2. cap. 12. nume. 19. & 20. 62
- Primicerius olim summo Pontifici assistebat, legebatque octauam lectionem in matutinis festorum sollempnium.** par. 2. cap. 12. nume. 24. & 25. 62
- Primicerij nomen idem significat, quod primum.** par. 2. cap. 12. nume. 23. 62
- Princeps Cardinalis Urbis Romę.** par. 2. cap. 13. num. 27. 69
- Prior iurisdictionem nullam habet in Monachos.** par. 2. cap. 15. nume. 2. fol. 77
- Pruiationem omnem habitus antecedit.** par. 3. c. 26. num. 4. 207
- Pruiilegij in pari causa is presertur qui specialem obligationem habet.** par. 3. c. 24. num. 30. 178
- Priuilegia in pari causa confringuntur.** par. 3. c. 24. num. 32. 178
- Procellis sedatis persecutionum, certa leges bonis ecclesiasticis dictę sunt, quibus sancitum est, ut pie, ac moderatę Clerici uiuerēt.** par. 3. c. 25. num. 27. 296
- Prohibitio testandi, an Clericis tollat dominium.** par. 3. cap. 22. nume. 15. 227
- Promouendus ad sacros Ordines, ecclesiasticum beneficium, aut sufficiens patrimonium habere debet.** par. 2. cap. 18. nume. 22. fol. 96
- Proprium habere non statim atque clericis permissum est, beneficia fuerunt instituta.** par. 1. cap. 6. num. 10. 27
- Prosper diuus, quo tempore claruerit.** par. 3. c. 23. num. 54. 148
- Prouidentia Dei mira, & benignitas circa Ecclesiam suam.** par. 1. c. 4. num. 7. 17
- Pugnant inuicem, ut aliquid libero alicuius arbitrio permissum sit, & quod certo modo distribuere teneatur.** par. 3. cap. 30. num. 7. 243
- Pupillorum & uiduarum cura Diaconis demandata.** par. 1. c. 2. num. 5. 8

De litera Q.

QUAE, dictio declarat, atque restringit. par. 3. cap. 23. num. 29. 140

b Que

I N D E X.

*Quæ in potestate alicuius sunt, re-
ctè dici possunt in eius dominio.*
par. 3. cap. 23. num. 51. 147

*Quæ à lege non dicuntur, neque à
nobis dici debent.* par. 3. c. 30.
num. 15. 245

*Quæcunque sunt, iccirco sunt, quia
Dei essentiam participant.* par.
3. cap. 25. num. 6. 190

Quæstiones nostræ capita tria sunt.
par. 3. cap. 34. num. 14. 280

*Quæ ob causam recipiuntur, causa
non sequuta, restitui debent.* par.
3. c. 28. num. 2. 232

*Qualitates, quæ in clericis requi-
runtur, quædam sunt intrinse-
cæ, & quædam extrinsecæ.* par.
2. cap. 18. num. 1. 92

*Qui altario seruit, de altari debet
vivere.* par. 3. cap. 24. num. 37.
fol. 180

*Qui se in necessitate posuit, ei suc-
currendum non est.* par. 3. cap.
24. num. 15. 173

*Quicquid superest, in causis pijs est
erogandum.* par. 3. cap. 28. nu-
me. 6. 233

*Quinquaginta interpretes Archi-
diacono aduersantur.* par. 3. cap.
35. num. 12. 295

*Quod crebrius receptum est, id ve-
rius existimari solet.* par. 3. cap.
34. num. 1. 277

*Quodammodo, dictio improprietate
significat.* par. 2. cap. 26. nu-
me. 36. 142

De litera R.

RATIO est maxima, quæ
pro Ecclesia & Religio-
ne facit. par. 3. cap. 23.
num. 23. fol. 139

*Ratio cur difficilius concedantur di-
stributiones in absentia, quàm
ceteri fructus.* par. 3. cap. 26. nu-
me. 15. 208

*Ratio unica, quæ afferri potest, pro
expressa habetur.* par. 3. c. 26.
num. 25. 211

*Ratio commutatiuæ iustitiæ, non di-
stributiua in restitutione habe-
tur.* par. 3. cap. 30. nu. 25. 247

*Ratio consideranda est, quæ excu-
sat à peccato.* par. 3. cap. 30. nu.
27. 248

*Ratio alia est peccati, alia restitu-
tionis.* par. 3. c. 30. nu. 35. 249

*Ratio dilectionis descendentium multò
magis viget in remotioribus, qui
diutius defuncti memoriã conser-
uant.* par. 3. c. 32. nu. 27. 266

*Rationes, quæ ab ijs, qui usufru-
ctuarios clericos dicunt, in domi-
nio rectè concludunt.* par. 3. cap.
35. num. 2. 289

*Recognitio vniuersalis dominij ip-
sius Dei, respicit dantes decimas.*
par. 3. cap. 27. nu. 26. 225

*Reddituum ecclesiasticorum origi-
nem, cur Author perquisiuerit.*
par. 1. cap. 9. nu. 11. 48

*Redditus, verbum, fundos, ex qui-
bus redditus percipiuntur, signi-
ficat*

I N D E X.

- ficat. par. 3. c. 23. nu. 44.* 144
Redditus dati à Prælato consanguineis, si consumpti sunt, ecclesia repetere illos non potest. par. 3. cap. 23. num. 77. 153
Regula iuris, & Regula Catoniana. par. 2. cap. 14. num. 9. 74
Regularium Canonicorum nomē unde. par. 2. c. 14. nu. 10. fol. eod.
Regularia beneficia aut duplicia sunt, aut simplicia. par. 2. c. 15. num. 1. 77
Regula secunda S. Augustini. par. 2. c. 16. num. 13. 84
Regule Monachorū omnes ad quatuor rediguntur. par. 2. cap. 16. num. 3. 84
Regula prima est S. Basilij. Ibidem num. 4. fol. eod.
A qua fluxerunt plures familie Ibidem num. 5. fol. eod.
Reg. Cluniacensis. ibid. nu. 6. fol. eod.
Regula Camaldulensis. Ibidem. num. 7. fol. eod.
Regula Vallis umbrosæ. Ibidem. num. 8. fol. eod.
Regula Grandimontensis. Ibid. num. 9. fol. eod.
Regula secunda Eremitarū S. Augustini. ibid. nu. 13. fol. eodem
Regula tertia, est S. Benedicti. par. 2. cap. 16. num. 20. 85
Regula Cisterciensis, unde effluxit. par. 2. cap. 16. nu. 22. 85
Regula quarta, est Sancti Francisci par. 2. c. 16. num. 24. 85
Regula Capucinatorum, à D. Francisci regula emanavit. par. 2. c. 16. num. 26. 86
Religiosorum Conuentus plurimi, habent redditus ecclesiasticos, nō tamen dicuntur habere beneficia. par. 2. c. 16. num. 2. 83
Rebus ex duabus potissimum bonis ecclesiastica constant, nimirum decimis, & pijs legatis. par. 3. cap. 27. num. 1. 219
Rerum uenditarum pretia ante pedes Apostolorum ponebantur. par. 1. c. 2. num. 7. 8
Rerum omnium is dominus est, qui eorum author, & creator fuit. par. 3. c. 25. num. 3. 190
Res immobiles ad solos Episcopos pertinebāt. par. 1. c. 7. nu. 1. 13
Res ecclesiasticę immobiles Collegijs primū concessę. par. 1. cap. 7. num. 2. 31
Res ecclesię non ut proprię, sed ut communes dispensandę. par. 3. c. 23. num. 4. 134
Res quas post consecrationem clericus emit, ecclesię relinquere debet. par. 3. c. 23. nu. 69. 153
Rei uēdicatio competit ecclesię pro emptis à presbytero de ecclesię facultatibus. par. 3. cap. 23. num. 58. 149
Residentia Episcopis, & parochis, ac alijs, qui regendi officium in ecclesia habēt, quāmaximē necessaria. par. 2. c. 20. nu. 1. 107
Residentia an sit de iure diuino, remissus. par. 2. c. 20. nu. 1. 107
h 2 Resi-

I N D E X.

- Residentia duplex; altera corporalis, altera uirtualis.* par. 3. cap. 33. num. 2. 269
- Responsio alia ad c. res ecclesię.* 12. q. 2. par. 3. cap. 23. num. 7. 134
- Responsio ad tertium Archidiaconi argumentum.* par. 3. cap. 23. num. 19. 138
- Responsio alia Archid. & Panormitani reijcitur.* par. 3. cap. 24. num. 16. & 18. 173. & 174
- Responsio Cardinalis Zabarelle, reijcitur.* par. 3. c. 24. nu. 19. 175
- Responsio alia ad prædictum capit. peruenit. reijcitur.* par. 3. c. 24. num. 21. & 22. 175
- Responsio alia Authoris ad c. peruenit.* par. 3. cap. 24. num. 26. fol. 176
- Restitutio, si pauperibus, aut ecclesię facienda esset, illorum dominium prius esset probandum.* par. 3. c. 21. num. 9. 116
- Restitutionis tractatio à domini tractatione seiuncta.* par. 3. cap. 28. num. 1. 232
- Restitutio cum neque Ecclesię, neque pauperibus, neque ipsi Deo facienda sit, apparet beneficarios illi obligatos non esse.* par. 3. cap. 30. num. 16. 245
- Restitutio usu recepta non est.* par. 3. cap. 30. nu. 29. 248
- Restitutio ut pœna, desuetudine tolli potest.* par. 3. cap. 30. nu. 30. 31. & 32. 248
- ad Restitutionem tenetur non solum qui officium deseruit; sed etiam is, qui eo animo est, ut in posterum velit deserere.* par. 3. cap. 33. nu. 3. 269
- Restituere non tenetur is, qui restituendo non satisfaceret peccato, in quod incidit.* par. 3. cap. 21. num. 14. 117
- Rex sacrificulus, qui.* par. 2. c. 10. num. 15. 53
- Rex apud Aegyptios non potest sine sacerdotio imperare.* par. 2. c. 17. num. 4. 88
- Reges Aethiopum semper sacerdotes erant.* par. 2. c. 17. nu. 9. 89
- Regum nomen Rom. exosum, in rebus sacris remansit.* par. 2. c. 17. num. 12. 89
- Romæ quarta pars reddituum clero distribuebatur: ac à Romanis Pontificibus insuper aliquot clero extra ordine erant elargita.* par. 1. cap. 7. num. 25. 37
- Romæ citari solebant decisiones Rotæ, quæ non inueniebantur, ut quis mædaciū foueret, ut Alexander refert.* par. 3. cap. 34. num. 9. 279
- Romanâ Synodus tertia à Syluestro anno 328. celebrata.* par. 1. cap. 4. num. 6. 17
- Romanæ Ecclesię calamitas tempore exarchatus Rauennæ.* par. 1. cap. 7. num. 29. 38
- Romani, sumptus in rebus sacris necessarios ex publico suggererant.* par. 1. cap. 1. num. 5. 3
- Romani

I N D E X.

- Romani legum interpretandarum potestatem Pontificibus concesserunt.* par. 2. c. 17. num. 11. 89
- Romanorum nimius cultus circa comam.* par. 2. c. 19. nu. 24. 103
- Rotæ Romanæ auctoritas, & laus.* par. 3. c. 36. num. 8. 299
- Rotæ Romanæ decisio constituit cõmunem sententiam.* par. 3. cap. 36. num. 9. 299
- Rustici in taxadis expensis, equus computari non debet: quia debebat pedes incedere.* par. 3. cap. 29. num. 6. 236
- De litera S.
- S**ACERDOTES varia uetus ratione usi sunt. par. 1. c. 1. num. 1. 2
- Sacerdotes apud Romanos primitias ante omnes libabant.* par. 1. cap. 1. num. 6. 3
- Sacerdotium sub lege naturæ erat apud primogenitos.* par. 1. cap. 1. num. 7. 4
- Sacerdotes Aegyptii, ex publicis horreïs alebantur.* par. 1. cap. 1. num. 3. 3
- Sacerdotes soli apud Aegyptios tempore famis fuerunt immunes à possessionum suarum uenditione.* par. 1. cap. 1. num. 4. fol. eodem
- Sacerdotes seculares monachis sunt præferendi.* par. 2. c. 10. num. 5. 51
- Sacerdotes apud Romanos distincti erant ab ijs, qui sacra exercere dicebantur.* par. 2. c. 10. nu. 12. fol. 52
- Sacerdotis munus eximium, atque præclarum.* par. 2. cap. 17. num. 1. fol. 88
- Sacerdos secularis monacho cuius præcellere debet.* Ibidem. num. 2. 88
- Sacerdotes quãtifiat Plato.* par. 2. cap. 17. num. 3. 88
- Sacerdotes apud Aegyptios secundum post Regem locum tenent.* par. 2. c. 17. num. 5. 89
- Sacerdotes omnium duces, Panchei populi constituebant.* par. 2. c. 17. num. 6. 89
- Sacerdotibus Hebræi soluebant primitias.* par. 1. cap. 1. num. 10. fol. 4
- Sacerdotibus multæ delictorum apud Hebræos adiudicatur.* par. 1. cap. 1. num. 11. 4
- Sacerdotum arbitrio, quos Driudas appellabant, Galli omnia cõmittebant.* par. 2. c. 17. num. 7. fol. 89
- Sacerdotibus idem honor, ac Regibus habebatur apud Germanos.* par. 2. c. 17. num. 8. 89
- Sacerdotes Deos appellat David. Dicuntur etiam Christi.* par. 2. cap. 17. num. 12. 89
- Sacerdotes semper apud Aethiops erant Reges.* par. 2. cap. 17. num. 9. 89

Sacer-

I N D E X.

- Sacerdotem solum Salomon uocauit amicum, cum ceteri aulici principes uocarentur.* par. 2. c. 17. num. 15. 90
- Sacerdotes in sacris literis quoque accipiuntur pro ijs, qui Regibus è secretis erant, ac magis familiares.* par. 2. c. 17. num. 16. 91
- Sacerdotes debent esse continentes.* par. 2. c. 19. num. 4. 99
- Sacerdotes comedere peccata populorum, quomodo intelligatur.* par. 3. cap. 23. nu. 112. 164
- Sacerdotes incontinentes, Nadab, & Abiu, igne percussi.* par. 2. cap. 19. num. 8. 100
- Sacerdotes incontinentes qua pœna puniebantur in primitiua Ecclesia.* par. 2. cap. 19. nu. 9. 100
- Sacerdotes, quibus conditionibus pœditi esse debent, ex Diuo Paulo.* par. 2. c. 19. nu. 15. 101
- Sacerdotes diuitiarum usu non modo non prohibiti, sed & hac in re ceteris antepositi.* par. 3. cap. 27. num. 30. 226
- Sacerdotes nouæ legis longè antecellunt sacerdotibus veteris legis.* par. 3. cap. 27. nu. 31. 227
- Salarium debetur seruis, quamuis infirmis.* par. 3. cap. 22. num. 11. fol. 125
- Salarij uerbum, ponitur aliquando pro eo unde salarium prouenit.* par. 3. cap. 23. nu. 45. 145
- Salomon solum sacerdotem amicum uocauit, cum ceteri aulici principes uocarentur.* par. 2. c. 17. num. 15. 90
- Salomon, Dauid, Ionathas, Daniel, Timotheus.* par. 2. cap. 18. num. 16. 94
- Sanctorum Patrum dicta hac in re, aut hyperbolem, aut admonitionem continent.* par. 3. cap. 31. num. 2. 251
- Sarabeytę qui.* par. 1. cap. 2. num. 12. fol. 15
- Scabiem habere dicitur is, cui carnis petulantia dominatur.* par. 2. cap. 19. num. 7. 100
- Scholastę dignitas, quę.* par. 2. cap. 13. num. 12. 66
- Scientia in sacerdotibus requiritur.* par. 2. c. 19. nu. 1. 99
- Scipio Aphricanus, Episcopus gentium, Regumq; missus.* par. 2. cap. 11. num. 11. 56
- Secundicerius, qui.* par. 2. cap. 12. num. 21. 62
- Senatus ac collegia plerunque in decidendis quæstionibus inter se dissentire: quinimò idem Doctor solet sibi ipsi aduersari.* par. 3. cap. 34. num. 2. 278
- Sensus, quo accipiendum sit, à laicis in pauperes decimas transmitti.* par. 3. cap. 27. nu. 32. 228
- Sensum quem recipiant iura, quę dicunt, beneficiarios quandoque ad restitutionem fuisse compulso.* par. 3. cap. 30. nu. 21. 246
- Sensus uerborum D. Thomę à multis pro libito acceptus.* par. 3. cap. 246

I N D E X.

cap. 37. num. 1. 303 <i>Sententię omnes interpretum in hac dubitatione, ad tres tantum rediguntur: ac quę illę sint.</i> par. 3. cap. 21. num. 26. 120 <i>Sententia de communi, non temerę omnibus credendum.</i> par. 3. cap. 34. num. 8. 279 <i>Sententia in communi existimanda, non sunt considerandi Doctores, qui aliquid per transennam dixerunt; sed plus tribuitur ijs, qui re perpensa sententię suam explicant.</i> par. 3. cap. 34. num. 11. fol. 280 <i>Sententia communis est, clericos esse dominos reddituum Ecclesiarum, septuaginta trium interpretum auctoritate recepta, si consuetudo admittatur.</i> par. 3. cap. 36. num. 5. 298 <i>Sententia communis contra Archidiaconum locum habet, nedum si clerici honestę viuant, sed etiã si liberiozem vitam agant. Et qui contrarium sentiunt.</i> par. 3. cap. 36. num. 10. & 12. 300 <i>Sermo generalis ad terminos habiles est referendus.</i> par. 3. cap. 23. num. 33. 141 <i>Seruorum imperiũ.</i> par. 2. cap. 20. num. 9. 108 <i>Serui sub conditione legati, pendente conditione in dominio heredis sunt.</i> par. 3. c. 21. num. 6. 115 <i>Seruis debetur salarium quamuis infirmis.</i> par. 3. c. 22. num. 11.	fol. 125 <i>Seueritas nimia à Canonibus improbata.</i> par. 2. cap. 20. nu. 8. 107 <i>Simoniaca pactio nõ est, si quis promittat tertiam partem fructuum beneficiorum suorum tam collatorum, quam conferendorum pro dote sue sororis.</i> par. 3. cap. 32. num. 9. 261 <i>Simplares, & duplales armature.</i> par. 2. c. 14. num. 5. 73 <i>Simplares uenditiones.</i> Ibid. num. 6. fol. eod. <i>Simplicius I. sedit anno Christi 467. qui quatuor partium diuisionem approbavit.</i> par. 1. c. 6. num. 8. 26 <i>Sobrii debent esse clerici.</i> par. 2. c. 19. num. 12. 101 <i>Societas Clericorum regularium nominis Iesu.</i> par. 2. cap. 16. num. 29. fol. 86 <i>Sola rei alienę consumptio, siue bona, siue mala, obligat ad restitutionem.</i> par. 3. cap. 21. nu. 18. fol. 118 <i>Specialis ratio laboris uidetur considerari in præbendis, cur earum dominium clericis quæratur.</i> par. 3. c. 24. num. 4. 170 <i>Spurij quàm plures extitere clarissimi.</i> par. 2. c. 18. num. 3. 93 <i>Status decentis clericorum ratio omnino habenda est.</i> par. 3. cap. 27. num. 33. 228 <i>Status sumptuosus, sumptuosas requirit expensas.</i> par. 3. cap. 29. num.

I N D E X.

num. 9.	236	lis olim dicata, sub Sanctorum nomine uenerantur. par. 1. cap. 9. num. 7.	47
Subtilitas nimia legibus improbata. par. 3. c. 37. num. 14.	310	Templum in signe omnium Deorum ab Agrippa extructum, hodie S. Maria Rotunda nuncupatur. par. 1. cap. 9. num. 9.	47
Superflua ut erogentur in pauperes, ad animi preparationem attingit. par. 3. c. 27. num. 14. 222		Tempore Apostolorum omnia communicabantur. p. 1. c. 2. nu. 6.	8
Suos qui deserit, infideli deterior. par. 3. c. 32. num. 3.	259	Tempore communis uitae, dominia incerta non erant. par. 1. cap. 2. num. 13.	10
Suum illud dicitur, quod in cuiusque dominio est. par. 3. cap. 26. num. 41.	214	Tempore communis uitae a pauperibus diuites non discernebantur. par. 1. cap. 4. num. 5.	17
Syluestri I. circa tempora, layci a communi uita cum clericis discesserunt. par. 1. cap. 4. num. 3. fol.	17	Temporalium rerum diuisio a clericis non statim tentata, & obtenta. par. 1. c. 6. num. 1.	25
Syluester omnium primus sanxit redituum ecclesiasticorum quatuor partes esse faciendas. par. 1. cap. 4. num. 4. fol. eodem		Tempora, quae sequuta sunt priores canones illos, oblitterantur. par. 3. cap. 23. num. 11.	135
a Syluestro, anno 328. tertia Synodus Romana celebrata. par. 1. c. 4. num. 6. fol. eodem		Tempora Ecclesiae priora respiciunt Sanctorum Patrum dicta de rebus ecclesiasticis, ac quatuor partibus faciendis. par. 3. cap. 25. num. 32.	197
Synodus tertia Romana a Syluestro anno 328. celebrata. par. 1. c. 4. num. 6. fol. eodem		Tempus traditionis spectandum. par. 3. cap. 23. num. 79.	156
Synodus Nicena aduersus Arrianam heresim sub Constantino Magno coacta. p. 1. c. 4. nu. 11.	19	Tempore elapso instantis necessitatis, quo quis dare tenebatur, oritur noua obligatio, quae restitutioni locum non facit. par. 3. c. 30. num. 26.	247
Synodi sextae acta probanda, nec de eis dubitandum. par. 3. cap. 23. num. 39.	142	Testandi prohibitio, an tollat dominium Clericis. par. 3. cap. 22. num. 15.	127

De litera T.

TANquam, dictio, improprietas est nota. par. 3. c. 23. num. 32. 141
 Tempora quoniam Urbis Romae ido-

Testatorum uoluntates ita interpretari

I N D E X . I

- sari debent, ut animat. & legi di-
 spositioni sint conformes. par. 2.
 cap. 15. num. 32. 81
- Testator non censetur eam condi-
 tionē adijcere, ut Prelatus red-
 ditus in pauperes largiatur, ni-
 si hoc exprimat. par. 3. cap. 27.
 num. 40. 229
- Testator censetur iuris dispositioni
 uoluntatem suam accommoda-
 re. par. 3. c. 27. num. 36. 229
- Testatores non uidentur restitutio-
 nis condiciones adiecisse, cum pas-
 sim conspicerēt clericos redditus
 in proprios usus conuertere. par.
 3. cap. 30. num. 4. 243
- Textus in c. Statutum. §. assessorem
 Archidiacono non suffragatur.
 par. 3. c. 23. num. 13. 136
- Text. in capitu. sine exceptione, 12.
 qu. est. prima, quomodo intelliga-
 tur. par. 3. c. 23. num. 31. 141
- Theatinorum Ordo. par. 2. cap. 16.
 num. 30. 86
- Theologi regulatum dominium cle-
 ricis tribuunt. par. 3. cap. 35. nu-
 me. 9. 293
- Theologis, & Jurisperitis simul in
 decidendis questionibus arduis,
 magis creditur. par. 3. cap. 36.
 num. 11. 301
- Thomas diuus sensit decimas in cle-
 ricorum usus esse constitutas.
 par. 3. cap. 27. num. 16. 222
- Thomas diuus, clericos & laycos
 eodem iure censet, quantum ad
 restitutionem attinet. par. 3. c.
 31. num. 11. 253
- Thomas diuus considerat prius diui-
 sionem bonorum in genere, dein-
 de in specie. p. 3. c. 37. n. 2. 304
- Thomas diuus quod de Prelatorū
 portione affirmat, de beneficijs
 quoque dicendum est. par. 3. cap.
 37. nu. 6. & 8. fol. 305. et 306
- Thomas diuus que de redditibus ec-
 clesiasticis statuit, ad omnes red-
 ditus in confuso pertinent. par. 3.
 cap. 37. num. 11. 310
- Tituli beneficiorum sunt iuris posi-
 tiui. par. 3. cap. 31. nu. 19. 255
- Tractatio restitutionis à dominijs
 tractatione seiuncta. par. 3. c. 28
 num. 1. 232
- Tridentini Concilij auctoritate de-
 monstratur, clericos reddituum
 ecclesiasticorū dominos non esse.
 par. 3. cap. 26. nu. 42. 215
- Tridentinum Concilium uidetur sen-
 tire clericos ad restitutionem nō
 teneri. par. 3. c. 30. nu. 12. 245

De litera V.

- V**ALLIS Umbrosæ regu-
 la. par. 2. c. 16. nu. 8. 84
- Varicolor habitus, com-
 messationes, cauponarum fre-
 quentationes, clericis interdictæ.
 par. 2. cap. 19. num. 16. 102
- Varietas & inconstantia interpreti-
 bus maxime absurda. par. 3. cap.
 34. num. 3. 278
- Vasa in sacris literis, pro hominum
 i corpori-

I N D E X.

corpōribus accipiuntur. par. 2. c.	19. num. 5.	100	conis demandata. par. 1. cap. 2.	num. 5.	8
Vel, ultio, solet expositiue, & exē	plificatiue accipi. par. 3. cap. 23.	num. 59.	149	Virilia qui sibi amputauit, ordinari	non potest. par. 2. cap. 18. num.
Venerus Patriarcha, Gradensi sēs	foebus est. p. 2. c. 11. nu. 18.	56	24.	fol. 96	
Verba accipiēda sunt secundum	subiectam materiam. par. 3. cap.	23. num. 6.	134	Vita communio nulla cogente lege	seruabatur. p. 1. c. 2. nu. 12. 9
Verba in dispositionibus, absurdum	est si non operentur. par. 3. c. 23.	num. 15.	136	Vita communis tempore, dominia	incerta non erant. par. 1. cap. 2.
Verba illa, quę passim leguntur, Ec	clesia uestra, Ecclesia tua, quem	seruam habeant. par. 3. cap. 24.	num. 45. & 49.	182. 183	num. 13.
Verbum, Redditus, fundus, ex qui-	bis redditus percipiuntur, signi-	ficat. par. 3. c. 23. num. 44.	144	Vita communis tempore a pauperi-	bis diuites non disoeruebantur.
Verbum Salarij, ponitur aliquando	pro eo, unde salariū prouenit.	par. 3. c. 23. num. 45.	145	par. 1. cap. 4. num. 5.	17
Verbum, Expedir, ad consiliū re-	fertur. par. 3. c. 23. nu. 52.	147	Vita communis non eodem modo	apud omnes clericos seruabatur.	par. 1. cap. 5. num. 5.
Verbum, Vsus, non necessaria tan-	tum, sed etiam ultra necessaria	complectitur, nisi sumatur pro	seruitute formali. par. 3. c. 27.	num. 4.	219
Verbum, Debet, ad ea solet referri,	quę consilij sunt. par. 3. cap. 34.	num. 23.	284	Viteratio quę clericum doceat. par.	1. cap. 6. num. 3.
Victus & uestitus pro personarum	qualitate variatur. par. 3. c. 29.	num. 7.	236	Ulrici de Argentina laus. par. 3. c.	35. num. 10.
Viduarum & pupillorum cura Dia				Unicaratio, quę afferri potest, pro	expressa habetur. par. 3. cap. 26.
				num. 25.	211
				Vnum caput legis, declaratur per	aliud. par. 3. c. 24. nu. 17.
				Voluntas testatoris ita interpretan	da est, ut censeatur se accommo
				dasse probata consuetudini, &	pontificum constitutionibus. par.
				3. cap. 30. num. 5.	243
				Vormaciensi in Synodo statutum, ut	quisque presbyter mansum iuge
				rum duodecim haberet. par. 1.	cap. 8. num. 2.
				Vormaciense Cōcilium Maguntia-	cum precessit. par. 1. c. 8. num. 6.
				& 7.	41

Urbanus

I N D E X.

<i>Urbanus I. floruit anno 224. par. 1. cap. 3. num. 6.</i>	13	<i>nis uinculum. par. 3. cap. 21. num. 22.</i>	119
<i>Vsucapiones & praescriptiones, ne rerum dominia in incerto essent, potissimum introducta. par. 3. c. 26. num. 36.</i>	213	<i>Vsus bonus rerum suarum etiam dominis consuli, imò praecipitur. par. 3. cap. 23. num. 8.</i>	135
<i>Vsusfructuarius fructuum dominus est, & illos uendere potest, sicut emphyteota. par. 3. cap. 21. num. 12.</i>	117	<i>Vsus, uerbum non necessaria tantum, sed etiam ultra necessaria complectitur, nisi sumatur pro seruitute formali. par. 3. c. 27. num. 4.</i>	219
<i>Vsusfructuarius tenetur satis dare de utendo arbitrio boni uiri: sicut beneficiarius. par. 3. cap. 22. num. 2.</i>	123	<i>Vsus praesentium rerum qualis esse debebat pulchre docet Augustinus. par. 3. c. 29. num. 10.</i>	237
<i>Vsusfructuarius rem preciosiorem reddere non potest. par. 3. c. 22. num. 8.</i>	124	<i>Vsus malus solus restitutioni non obligat. par. 3. cap. 30. num. 2. fol.</i>	242
<i>Vsus in malos expendere, inducit peccatum tamen, non restitutio-</i>		<i>Utendi modus in aliqua re praescriptus, dominium non tollit. par. 3. cap. 23. num. 106.</i>	263

F I N I S.

Errata sic emendato.

Folio 23 versu 18 diuiso diuisio. 27. 21. Galasus Gelasus.
 50 4. primis primi. 59 5 parochia parochia. 65 1 primm primm.
 87 22 duics duces. 114 111 dispositione disputatione. 167 20 cre-
 ditoris debitoris. 187 7 uigent, non uigent. 203 vlt. asquirun-
 tur acquiruntur. 219 4 xxj. xxviij. 225 22 iura iura. 231 19 illos
 adde reddius. 250 18 pugnaret pugnant. Ibid. 20 nostra, adde tem-
 pora. 285 25 remotionbus remotioribus. 302 13 gerere genere.